П'ЯТНИЦЯ, 6 ЖОВТНЯ 2006 РОКУ ■ № 186 (3936)

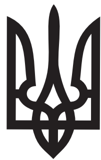

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Встановити економічно обгрунтовані ціни

Ранкове засідання 5 жовтня

Народні депутати скасували своє рішення від 22 вересня «Про мораторій на підвищення цін і тарифів на житлово-комунальні послуги та спожиті у побуті природний газ і електроенергію, послуги громадського транспорту (крім таксі)». За відповідну постанову проголосували 249 парламентаріїв.

Кабінету Міністрів доручено вивчити питання щодо встановлення економічно обгрунтованих цін і тарифів на газ та електроенергію, послуги, що надаються природними монополіями населенню. Крім того, уряд розроблятиме механізм захисту найбільш малозабезпечених громадян з урахуванням об'єктивних причин підвищення цін і тарифів на газ та електроенергію, відповідні послуги. До 1 листопада Кабінет Міністрів має подати до парламенту відповідні законодавчі пропозиції, в тому числі і стосовно удосконалення механізму державного регулювання цін шляхом запровадження порядку встановлення граничних нормативів рентабельності суб'єктів природних монополій, граничних рівнів торговельних надбавок, постачальницьких винагород тощо, а також удосконалення контролю за цінами та ціноутворенням.

(Закінчення на 2-й стор.).

Розмежування і співробітництво

У Києві триває чергове засідання експертних делегацій України та Росії з приводу розмежування акваторії Азовського і Чорного морів та Керченської протоки, а також консультації з демаркації україно-російського державного кордону. В рамках засідання відбудуться переговори з підготовки двосторонніх угод про співробітництво у сфері судноплавства, рибальства та охорони довкілля. Нагадаємо, що попереднє засідання з розмежування закінчилося безрезультатно. Тоді МЗС України заявив, що Москва фактично гальмує переговорний процес.

Хліб потихеньку дорожчає

Підвищення закупівельних цін на борошно нового врожаю, на газ, пальне, електроенергію, мінусова рентабельність хлібопекарських підприємств у серпні — ось головні чинники, які призвели до подорожчання з першого жовтня хлібобулочних виробів на Рівненщині. Нині в магазинах обласного центру паляниця найпопулярнішого серед населення хліба «Подільський» вагою 720 грамів коштує 1,45 гривні, тобто дорожче на 7 копійок. Однак різні виробники пропонують різні оптово-відпускні ціни на свою продукцію, що з урахуванням торгової надбавки впливатиме на вартість хлібобулочних виробів. Влада намагається врегулювати хлібобулочний ринок, ведучи перемовини з виробниками. Наскільки їй це вдасться, невдовзі оцінять покупці, **повідомляє наш власний кореспондент на Рівненщині Олександра ЮРКОВА.**

Хто в Харкові рахує гроші?

Учора вперше за роки незалежності під стінами Кабміну протестували харків'яни. «Кошти з державного бюджету для Харкова — під контроль територіальної громади» — так назвали свою акцію майже сотня харків'ян, які вчора пікетували будинок уряду. Організатором протесту виступила громадська організація «Міська варта».

На знімку: 57-річна Галина Іванівна Волошина **(на передньому плані)**, вдова ветерана бойових дій, яка отримує пенсію 381 грн.

Фото Анастасії ***СИРОТКІНОЇ.***

Для НАТО важливо, що скажуть українці

Учора в Португалії відбулася неформальна зустріч генерального секретаря НАТО Япа де Хооп Схеффера з делегацією України. У консультаціях взяв участь міністр оборони України Анатолій Гриценко, а також міністри деяких натовських країн. Напередодні зустрічі представник прес-офісу НАТО Роберт Пшчел заявив, що майбутнє формату відносин України з НАТО залежить лише від українців, тому тему Плану дій стосовно членства в НАТО не обговорюватимуть. «На цій фазі у нас є дуже гарні рамки (для співробітництва) — ми продовжуватимемо інтенсифікований діалог», — сказав він.

А в Києві учора соціологи оприлюднили результати опитування про ставлення нас з вами до НАТО. У масовій свідомості склалося диференційоване уявлення про Захід. Як партнер для співробітництва приваблює, здебільшого, — Європа (ЄС) і набагато меншою мірою — США. Ця обставина почасти пояснює розходження у ставленні українських громадян до перспектив європейської інтеграції та північноатлантичної.

(Закінчення на 5-й стор.).

До нас рухається нафтова пляма

Дунаєм до українських вод рухається нафтова пляма завдовжки в 20 кілометрів. За попередніми даними, витік стався в Сербії, однак Белград цей факт не підтверджує. Болгарське міністерство екології звернулося до держав Дунайської конвенції, до якої входить і Україна, з проханням установити джерело витоку нафти. Працівники МНС України вже готуються очищати українську частину річки, коли пляма дійде до кордону. Вчора вдень вона ще була за кількасот кілометрів від українського порту Рені.

ДІМ, ДЕ ПОВАЖАЮТЬ СТАРІСТЬ

У чудовому куточку Одеси, там, де настояне на різнотрав'ї степове повітря зустрічається з міськими кварталами, відкривався інтернат для людей похилого віку. Цю подію в обласному центрі чекали 20 років!

Фундамент інтернату, закладений 1986 року, так і залишився б довгобудом ще на довгі роки, якби три роки тому про нього не довідався народний депутат Олег Радковський **(на знімку)**.

Побував Олег Володимирович і в діючому обласному інтернаті. Побачена там картина дряпнула серце — звідусіль волала бідність, якщо не сказати убогість. Ні, звичайно, старенькі не голодували і мали необхідні побутові зручності. Але не почувалися підопічні інтернату затишно і спокійно у своєму домі.

(Закінчення на 3-й стор.).

КОРОТКО

- **У Херсоні стався витік креоліну.**
- **Сьогодні в Києві пройде міжнародна конференція з питань діяльності груп аналізу політики в центральних органах влади.**
- **У ДТП в Донецькій області за чотири дні жовтня загинуло 18 чоловік.**
- **Вінницька прокуратура порушила кримінальну справу за фактом незаконного будівництва житлового будинку в Жмеринці.**
- **У Київській області убито заступника начальника відділу документального забезпечення столичної міськдержадміністрації.**
- **МЗС розробляє державну програму на 2007—2009 роки зі створення іміджу України за кордоном (УНІАН).**

Єднаймося заради дітей

У київському ліцеї № 100 «Поділ» триває II всеукраїнський дитячий форум «Держава, яка чує дітей». Організаторами заходу є Міністерство України у справах сім'ї, молоді та спорту, Міністерство освіти та науки, ВГО «Центр — «Розвиток демократії», за підтримки представництва ЮНІСЕФ в Україні. Головне завдання форуму, участь у якому беруть 52 делегації з усіх куточків України, — навчити дітей захищати свої права, разом думати, як будувати майбутнє своє і держави. Також учора у Києві відбулася прес-конференція «Здобутки всеукраїнської коаліції громадських організацій «Єднаємося заради дітей в Рік захисту прав дитини в Україні». Під час зустрічі представлено посібник про права дітей, підготовлений у рамках проекту «Не залишати без уваги жодної дитини».

На знімку: представниці миколаївської делегації на II всеукраїнському дитячому форумі Христина Дяченко (зліва) та Олена Ніколенко.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Міністр Кабінету Міністрів України Анатолій ТОЛСТОУХОВ вважає «небезпечною і безвідповідальною справою» намір секретаріату Президента доопрацювати свій варіант проекту закону про Кабінет Міністрів і внести його на розгляд Верховної Ради. УНІАН

Шановні читачі!

Останнім часом редакція одержує листи, де ви висловлюєте занепокоєність зменшенням обсягу газети.

Гадаю, ви розумієте, що проблеми нашої держави (підвищення цін на комунальні послуги, електроенергію та ін.) зачіпають і «Голос України». Додаткові витрати погіршили наше фінансове становище, що й призвело до друку газети на восьми сторінках формату А-3. Ми шукаємо вихід із кризи і сподіваємося на швидке поліпшення становища.

Деякі читачі, наприклад, Куц К. К. з Миколаївської області, пропонують підвищити передплатну ціну. Ми вдячні за розуміння наших проблем і готовність підтримати газету. Але цього року передплату вже оголошено, і ціну змінювати ми не будемо, а от із січня наступного року, мабуть, таке рішення доведеться приймати.

Ми сподіваємося, що ці тимчасові труднощі не викличуть у наших шанувальників бажання відмовитися від передплати на «Голос України».

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

■ ВІТАННЯ

Членам споживчих товариств, працівникам підприємств і організацій споживчої кооперації України

Шановні друзі!

Сердечно вітаю вас зі знаменною датою — 140-річчям початку кооперативного руху в Україні.

В умовах структурних змін та глибоких трансформацій виробничих відносин споживча кооперація як соціально-економічний інститут, що охоплює широкі верстви населення країни на принципах спільної діяльності і взаємодопомоги, є важливим сектором національної економіки та реально сприяє поліпшенню економічного і соціального стану суспільства.

Немає сумнівів у тому, що кооператори і надалі докладатимуть усіх зусиль для підвищення ефективності діяльності кооперативних організацій і підприємств та збільшення вкладу споживчої кооперації у справу соціально-економічного розвитку нашої держави. В свою чергу, для забезпечення творчої господарської активності та ініціативи учасників кооперативного руху Верховна Рада України постійно удосконалюватиме відповідну законодавчу базу, яка покликана регулювати особливості створення і функціонування кооперативних форм господарювання відповідно до сучасних вимог.

Щиро бажаю вам, дорогі кооператори, міцного здоров'я, добра і щастя, вагомих здобутків в обслуговуванні населення України. Нехай прекрасний девіз кооператорів світу «взаємодопомога, демократія та мир» знаходить своє дієве втілення у конкретних справах на благо нашої держави.

З повагою,
Голова Верховної Ради України,
Олександр МОРОЗ.

Колективу Куп'янського медичного коледжу імені Марії Шкарлетової

Сердечно вітаю викладачів, співробітників і студентів коледжу з 75-річчям з дня заснування. 75-річна діяльність коледжу — це багата подіями та яскравими іменами історія становлення і подальшого формування спеціального медичного освітнього закладу, який сьогодні є одним з найстаріших і найкращих в Україні.

За цей час Куп'янський медичний коледж дав путівку в життя майже 30 тисячам висококваліфікованих медичних фахівців, які завжди гідно дотримувалися і дотримуються клятви Гіппократа, чесно і самовіддано служачи благородній справі охорони здоров'я людей в різних куточках України та за її межами.

Ви можете пишатися своїми викладачами, які послідовно впроваджують у навчальний процес новітні медичні досягнення, прогресивні інформаційні технології, розвивають плідне співробітництво з провідними медичними закладами регіону, проводять велику виховну роботу, спираючись на славні традиції попередників.

Знаменним є той факт, що саме ваш навчальний заклад носить ім'я Героя Радянського Союзу, медпрацівника Марії Шкарлетової, чия пам'ять увічнена меморіальною дошкою, і саме у вас споруджено єдиний в Україні пам'ятник подвигу медичних сестер у роки Великої Вітчизняної війни.

Відповідаючи на виклики часу, колектив коледжу постійно знаходиться у творчому пошуку, робить гідний внесок в охорону здоров'я народу. У вересні 2005 року Куп'янський медичний коледж імені Марії Шкарлетової за впровадження новітніх технологій навчання, виховання та високий рівень підготовки фахівців для закладів охорони здоров'я був визнаний лауреатом загальнонаціонального конкурсу «Вища проба» з правом використання відповідної символіки.

Нових вам творчих здобутків та відкриттів, невичерпної енергії та натхнення, міцного здоров'я і благополуччя, плідної праці на благо України.

З повагою,
Голова Верховної Ради України,
Олександр МОРОЗ.

■ У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Міністерство внутрішніх справ перевірятимуть парламентарії

Комітет з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності рекомендуватиме Верховній Раді створити тимчасову слідчу комісію для перевірки фактів можливих корупційних дій і зловживання службовим становищем міністром внутрішніх справ Юрієм Луценком і окремими посадовцями міністерства. Відповідне рішення було ухвалене на засіданні комітету у середу.

Водночас, **як повідомило інформагентство «Інтерфакс-Україна»**, заступник міністра внутрішніх справ Олександр Новиков повідомив, що парламентський комітет ухвалив рішення про усунення з посади Ю. Луценка на час проведення розслідування. Таке рішення було ухвалене через розслідування інформації, викладеної у публікаціях щотижневика «2000», пов'язаних з діяльністю МВС. Заступник міністра внутрішніх справ назвав рішення комітету політичним.

Однак сам Володимир Стретович в ефірі «5 каналу» заявив, що пункт про відсторонення Ю. Луценка на час роботи слідчої комісії не одержав підтримки більшості членів комітету. Тож це питання вирішуватимуть у сесійній залі Верховної Ради.

Іти до СОТ, не руйнуючи власної економіки

Одне з першочергових завдань Верховної Ради — завершення політичної реформи в частині місцевого самоврядування. Таку думку висловив Голова Верховної Ради Олександр Мороз під час зустрічі з Надзвичайним і Повноважним Послом Сполученого Королівства Великої Британії і Північної Ірландії в Україні Тімоті Берроу. Якщо будуть спроби перешкоджати впровадженню політреформи, то це, за словами Олександра Мороза, «буде виявом боротьби за кланові пріоритети» і суперечитиме інтересам виборців.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Голова Верховної Ради поінформував гостя про поточну політичну ситуацію, зокрема, про переговорний процес з формування широкої коаліції: «Заява про те, що переговори закінчені, є трохи передчасною», — зазначив він. Водночас глава парламенту висловив переконання, що питання розширення коаліції не впливатиме на процес вступу України до Світової організації торгівлі (СОТ). Бо цей процес має відбуватися з урахуванням національних інтересів, не руйнуючи вітчизняну економіку. Однак він припустив, що дискусія у сесійній залі стосовно відповідних законопроектів буде гостра, але проходитиме у професійній, а не політичній площині. У свою чергу, Тімоті Берроу зазначив, що Велика Британія вітатиме вступ України до СОТ.

Крім того, сторони обговорили питання, пов'язані з енергетичною сферою, зокрема тарифну політику. А також євроінтеграційні прагнення України. Олександр Мороз переконаний: вирішення питання створення зони вільної торгівлі з Європейським союзом було б надзвичайно важливим. За його словами, економічний аспект співпраці з ЄС, приведення життя в Україні до європейських стандартів, є набагато важливішим, ніж формальне членство в ЄС.

Вл. інф.

Встановити економічно обгрунтовані ціни

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 5 жовтня
(Початок на 1-й стор.).

Ще на початку ранкового засідання «Наша Україна» та БЮТ взяли півгодинну перерву. Але й після неї, коли Юлія Тимошенко просила народних обранців зупинити спонтанне і необгрунтоване підвищення цін, яке, на її переконання, може призвести до кризи неплатежів, банкрутства комунальних підприємств та економічного колапсу, прихильників мораторію зовсім не побільшало.

Та й автор постанови, голова Комітету з питань економічної політики Володимир Заплатинський і Василь Кисельов, який оприлюднив думку Комітету з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності Верховної Ради, проаналізувавши можливі наслідки від «табу» на підвищення комунальних тарифів, погодилися, що мораторій був таки популістським кроком. Соціалісти закликали виправити помилку і підтримати відповідну постанову. А віце-прем'єр Андрій Клюєв ще раз запевнив, що уряд підійде до встановлення нових тарифів диференційовано (див. учорашню парламентську хроніку. — **Авт.**) і максимально збалансує інтереси населення і комунальних підприємств.

Парламентарії звільнили з посади міністра з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи Віктора Балогу і достроково припинили повноваження народних депутатів Василя Онопенка, Едуарда Прутніка та Олексія Костусєва.

Крім того, депутати ухвалили постанову про персональний склад тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питання перешкоджання професійній діяльності журналістів телеканалу СТБ з боку народного депутата України О. Калашнікова, яке відбулося 12 липня 2006 року біля будинку Верховної Ради. Комісію, до якої ввійшло 11 представників всіх фракцій, очолив Степан Курпіль (БЮТ).

У другому читанні народні обранці ухвалили закон про професійні і міжпрофесійні об'єднання в агропродовольчій сфері, зміни до законів «Про порядок відшкодування шкоди, завданої особі незаконними діями органів дізнання, досудового слідства, прокуратури і суду (стосовно оприлюднення рішень про реабілітацію особи)», «Про прокуратуру» та до деяких законів України щодо впорядкування системи органів, які здійснюють боротьбу з організованою злочинністю. Парламентарії також прийняли закон про приєднання України до протоколу про внесення змін до Міжнародної конвенції про спрощення та гармонізацію митних процедур та призначили позачергові вибори деяких сільських та міських голів.

Після перерви народні депутати ухвалили постанову про обрання суддів та ратифікували меморандум про взаєморозуміння між Кабінетом Міністрів України і верховним головнокомандуванням Об'єднаних Збройних Сил НАТО з питань трансформації та верховним головнокомандуванням Об'єднаних Збройних Сил НАТО в Європі щодо використання стратегічної транспортної авіації України в операціях та навчаннях НАТО. Також депутати повторно розглянули низку законопроектів з пропозиціями Президента.

Народні депутати подолали вето Президента на зміни до деяких законів України про соціальний захист осіб із дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування (стосовно державної підтримки таких дітей). Закон набуде чинності з 1 січня 2008 року.

На початку ранкового засідання Голова Верховної Ради Олександр Мороз від імені депутатського корпусу привітав з днем народження своїх колег Олександра Дарду, Ігоря Єреська з 50-річчям та Сергія Сінченка з — 60-літнім ювілеєм.

Наталя ЯРЕМЕНКО.

Олександр Дарда | Ігор Єресько | Сергій Сінченко

Широка коаліція: крапка чи кома?

Блок «Наша Україна» не входитиме до широкої коаліції, а переходить в опозицію до урядової коаліції. І готовий розпочати переговори з представниками опозиційних сил щодо спільних дій. Про це після завершення переговорів лідерів чотирьох політичних сил, що відбулися у середу, повідомив керівник фракції «Наша Україна» Роман Безсмертний. «В ситуації, коли не виконується Універсал національної єдності, підписаний меморандум і відкриваються справи по міністрах від «Нашої України», ми не бачимо можливості далі вести діалог», — зауважив він.

Водночас Роман Безсмертний зазначив, що «Наша Україна» має намір відкликати своїх міністрів з уряду. А також звернутися до Президента з проханням відкликати з посад міністрів, яких призначено за квотою глави держави і які є членами «Нашої України». Якщо хтось не захоче залишати посаду, то, за словами Романа Безсмертного, йому доведеться вибирати між посадою і партійним мандатом.

Щоправда, остаточну крапку в переговорному процесі, схоже, ще не поставлено. Принаймні Роман Безсмертний не виключив можливості, що колись знову можливі переговори. Однак на даний момент, наголосив він, «Наша Україна» більше не ініціюватиме переговорного процесу.

У необхідності продовжити переговори з розширення коаліції упевнений і Голова Верховної Ради Олександр Мороз. Про це журналістам повідомила прес-секретар глави парламенту Вікторія Шведова. За її словами, Голова Верховної Ради переконаний: розбіжності між політиками можуть виникати завжди. «Але спільні інтереси щодо законодавчої роботи і сприяння нормальній роботі уряду важать набагато більше, ніж наявні розбіжності».

Не виключив поновлення переговорного процесу, але лише з окремими народними депутатами-«нашоукраїнцями» й лідер комуністів Петро Симоненко. «Я не можу зараз сказати, що це все остаточно, можливо, буде бажання у частини «Нашої України» продовжити переговори — це вже хай вони вирішують», — зауважив лідер КПУ.

Олена РОМАШКІНА.

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Вибачився і залишився

Миколаївський міський голова Володимир Чайка, котрий раніше заявив про відставку, не збирається залишати свою посаду. Це стало зрозуміло на другому пленарному засіданні шостої сесії міськради. Володимир Дмитрович навіть не згадав про свою заяву, що зробив два дні тому. Щоправда, на початку сесії вибачився перед депутатами від Партії регіонів і всім депутатським корпусом за зайву емоційність і поспішні висловлювання.

Основною причиною заяви про відставку стали розбіжності, що виникли між представниками Партії регіонів і міським головою. Зокрема, депутати-«регіонали» проголосували проти придбання в міську власність виставочного залу «Нарим» вартістю 13 мільйонів гривень. А міський голова наполягав на покупці комплексу.

Олена ІВАШКО.
Миколаїв.

Дім, де поважають старість

(Початок на 1-й стор.).

Олег Радковський звернувся до керівництва Одеської обласної державної адміністрації з пропозицією реанімувати будівництво інтернату. Пропозицію президента холдингової компанії «Берег-груп» було з вдячністю прийнято. Участь у будівництві брали і підприємці «Югстройинвеста» і «Медіа-Республіка».

За три роки в спорудження Дому, де поважають старість, вкладено 26 мільйонів гривень.

— Мав рацію Володимир Сухомлинський, — розповів «Голосу України» народний депутат України Олег Радковський, — коли казав, що старість не може бути щастям. Старість може бути лише спокоєм чи лихом. Спокоєм вона стає, коли її поважають. Лихом роблять забуття і самотність.

Будівництво інтернату почалося, коли я і не планував працювати у Верховній Раді. Я обіцяв одеситам, що обов'язково побудую цей Дім для мудрих старих. І я його побудував.

Головний лікар інтернату для людей похилого віку Тамара Дмитрівна Румянцева, а на цій посаді вона вже 15 років, зазначає, що аналогів йому немає у всій Україні. Дім, де поважають старість, складається з трьох триповерхових блоків, в якому може розміститися 213 осіб.

Підопічні Тамари Дмитрівни мешкають в одно-, дво- та тримісних кімнатах. В усіх кімнатах є балкони. У кожному з трьох блоків є кухні, обладнані газовими плитами і холодильниками. Для мешканців інтернату працюють актовий зал, їдальня, пральня. У дворі — каплиця. Комплекс для проживання стареньких обладнано автономною котельнею, резервуаром для збереження аварійного запасу води.

Звичайно, головними новоселами були мудрі старі, котрі й не думали приховувати радості від свого нового дому, від щастя, що привалило їм.

76-літня Ганна Дмитрівна Білорукова була схвильована такою подією, якої, чесно кажучи, і не очікувала.

— Що й казати, — розповідала вона, — приємно, що не дивляться на тебе, як на мішок з проблемами, а поважають. І начебто від такої турботи і років своїх не відчуваєш.

Серед інтернатівських бабусь панувало пожвавлення — уперше за 28-річну історію його існування в ньому з'явилися і перші чоловіки похилого віку. І бабусі немов роки свої скинули, побачивши чоловічу половину інтернату.

— Із закінченням будівництва, — розповідає народний депутат Олег Радковський, — холдинг, президентом якого я є, не припиняє допомагати інтернату для людей похилого віку. Ми вирішили взяти на себе надання щомісячної фінансової допомоги. Проблем тут, як кажуть, вагон і маленький візок. Приміром, 27 санітарок, які працюють в інтернаті, вочевидь недостатньо. Їх необхідно хоча б удвічі більше. Чи інший факт. У штатному розкладі передбачено лише дві офіціантки. Ну хіба зможуть вони швидко нагодувати людей, котрі прикуті до ліжка і не встають. А таких в інтернаті майже сто чоловік. Та й тих коштів, що виділяють на щоденне харчування, недостатньо — старим, як і малим, хочеться поласувати солодким, фруктами. Необхідно обладнати сучасним устаткуванням і медичний кабінет, вирішити питання із зубопротезуванням. Гадаю, що ці проблеми буде вирішено.

Тепло рідного дому, а саме таким став інтернат для людей похилого віку, зігріває їх у старості.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

На знімках: дім, де зігрівають старість; підопічні не приховують радості.

Фото Олега ВЛАДИМИРСЬКОГО.

Була «козацька», стала — бідняцька

■ **ДО УВАГИ УРЯДУ**

Понад дві з половиною тисячі працівників шахтоуправління «Ватутінське» після закриття всіх його структурних підрозділів кинуті напризволяще.

Шахти закрили — робочі місця не створили

Жителі 19-тисячного Ватутіного з сумом згадують часи, коли молоде шахтарське місто було взірцем благоустрою, порядку. До чудового Палацу культури, на стадіон, до кінотеатру, у парки приїздили мешканці сусідніх райцентрів і сіл, щоб подивитися концерт, спортивні змагання, відпочити. Ватутінці любили своє місто і дуже пишалися його красою: каштановими алеями, квітниками, фонтанами.

Тепер постаріле, з бідним населенням і розбитими дорогами, Ватутіне нагадує часи «великої депресії». Занепад міста почався разом з кризою у вугільній галузі країни. Хтось з дуже «видатних» столичних економістів підрахував, що видобуток бурого вугілля, великі поклади якого залягають у епіцентрі Черкащини, не вигідний. Дешевше, мовляв, купувати польський чорний «вугольок».

1996 року з'явився указ Президента Л. Кучми про структурну перебудову вуглепрому України. Саме за ним галузеве міністерство розчерком пера ліквідувало містоутворююче шахтоуправління «Ватутінське», до якого належало дві копальні — «Козацька» та «Богачівська», Мокрокалигірський вугільний розріз, Юрківська брикетна фабрика, а також ТЕЦ. Більше двох з половиною тисяч шахтарів, працівників обслуговуючих підприємств та їх родини вмить залишилися без засобів до існування, але із запевненнями «рідного» міністерства про обов'язкове їх працевлаштування. Колегія Мінвуглепрому від 24.02.1998 року навіть прийняла постанову № 3, за якою для створення 923 робочих місць по місту Ватутіному планувалося виділити 61 мільйон 879 тисяч гривень. Для зайнятості 209 звільнених з Юрківської ТЕЦ Кабмін обіцяв спрямувати 6 мільйонів 270 тисяч гривень. Черкаська облдержадміністрація разом з виконкомом Ватутінської міськради підготували і направили в уряд пропозиції, як краще використати фінансові ресурси, які нові виробництва відкрити в «місті безробітних». Зокрема, проект про будівництво заводу склопластикових труб кошторисною вартістю понад 9 мільйонів гривень схвалили і на урядовому рівні, і на місцевому. Ще й розрахували, скільки робочих місць дасть сучасне підприємство Ватутіному.

Або платіть, або не мучте

1999 року для закриття шахт, переробних та обслуговуючих підприємств Ватутіного Мінвуглепром створив державне підприємство «Ватутінвуглереструктуризація», підпорядкувавши його ВО «Бурвуглекомплекс». Фінансування ліквідаційних робіт доручили міжрегіональній державній компанії з реструктуризації підприємств вугільної та торф'яної промисловості «Вуглеторфреструктуризація». Ця сама структура проводила розрахунки за будівництво нового заводу склопластикових труб, який почали споруджувати у 2003 році, та житлового будинку для сімей безробітних гірників. Попервах названі об'єкти фінансувалися за графіком. Однак після перевірки КРУ у 2004 році компанії «Вуглеторфреструктуризація» і виявлення фактів завищення обсягів робіт з ліквідації шахтоуправління «Ватутінське» надходження коштів припинилося. Як наслідок — завмерли крани на будмайданчиках заводу склопластикових труб, 70-квартирного житлового будинку, робітники «Ватутінвуглереструктуризації» залишилися без копійки зарплати.

— Ми відразу забили на сполох, — розповіла про дії ватутінської влади начальник відділу економіки міськвиконкому Зоя Бучак. — Адже в середовищі колишніх гірників, а тепер безробітних, серед працівників підприємства, що займалося ліквідацією шахт, стрімко зростала соціальна напруга. Люди сподівалися, що держава, закривши шахти, не залишить їх наодинці з проблемами. Однак вийшло інакше. Будівництво заводу і житла припинили і позбавили ватутінців останньої надії...

Обурений обманом, трудовий колектив «Ватутінвуглереструктуризації» вирішив звернутися не лише до свого галузевого керівництва, а й до прокуратури. Робітники звернули увагу правоохоронців на те, що протягом останніх шести років у них змінили шість директорів. У обстановці безперервного «прийому-здачі» керівного поста на об'єктах колишнього шахтоуправління серед білого дня розкрадали майно, тисячі тонн металобрухту здавали за вдвічі заниженою вартістю. Загальні збори колективу зажадали від уряду негайно вирішити долю їх державного підприємства: або фінансувати його роботу, або не мучити безгрошів'ям і ліквідувати.

Не зверталися лише до Папи Римського

Тим часом облдержадміністрація, міськвиконком та міськрада, профком «Ватутінвуглереструктуризації» також підняли тривогу з приводу згортання робіт у місті та на виробничих об'єктах. Протягом 2004—2006 років написано десятки листів і звернень (цілу теку копій передано корпункту «Голосу України»), до прем'єр-міністрів В. Януковича і Ю. Тимошенко, до голови парламенту В. Литвина, до голови Соцпартії О. Мороза, до народних депутатів В. Єщенка та С. Терещука, до міністра вугільної промисловості В. Топорова, заступника міністра А. Корзуна, міністра палива та енергетики І. Плачкова, голови ЦК профспілки працівників вугільної промисловості В. Турманова... Не зверталися лише в ООН та до Папи Римського.

— Зараз у Ватутіному загрозлива соціально-економічна ситуація, — не приховував свого похмурого настрою міський голова Василь Гончаренко. — У Києві не реагують на серйозні проблеми, котрі можуть «зірвати» людей. На нинішній рік по «Ватутінвуглереструктуризації» навіть не затверджено план фінансування робіт. Щомісяця збільшується заборгованість із заробітної плати. На сьогодні вона сягнула більше одного мільйона гривень. Майже півмільйона — борг до Пенсійного фонду, зростають штрафи за його несплату, не відраховуються податкові кошти. На що жити людям у маленькому містечку? Як ростити дітей, харчувати, вчити у навчальних закладах?! — схвильований Василь Олександрович на хвилину зупинився, а потім завершив розмову: — Вичерпавши всі можливості органу місцевого самоврядування вплинути на вкрай тяжку ситуацію, ми вирішили через «Голос України» звернутися до керівників уряду. Може, через парламентську газету нас врешті-решт почують. Якщо ні — міська рада та виконком не відповідатимуть за наслідки, спричинені ігноруванням і мовчанням урядових чиновників...

Що ж, сподіватимемося, Кабінет Міністрів таки прореагує на відчай, розчарування і зневіру ватутінців. Принаймні наша газета обов'язково повернеться до цієї болючої теми.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

10 років — назустріч читачам

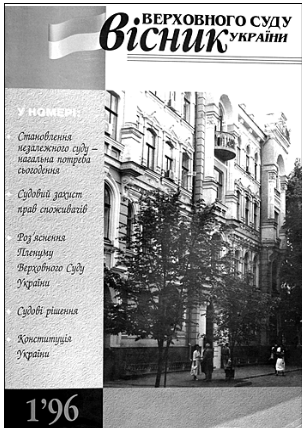

Журнал «Вісник Верховного Суду України» заснований Верховним Судом України та Українською правничою фундацією у 1994 р. За організаційної, фінансової та технічної підтримки цього всеукраїнського благодійного фонду вийшов перший номер видання, який було презентовано на III (позачерговому) з'їзді суддів України 20 вересня 1996 р.

За 10 років журнал перетворився із щоквартальника з тиражем 3 тис. примірників на щомісячне науково-практичне видання, кількість передплатників якого перевищує 6 тис. Серед них не тільки судді та працівники судів, а й юристи інших категорій: адвокати, працівники правоохоронних органів, юрисконсульти, науковці, викладачі та студенти вузів тощо. Адже він є надійним джерелом офіційної інформації стосовно роз'яснень Пленуму Верховного Суду України з питань застосування законодавства, судових рішень найвищого органу в системі судів загальної юрисдикції, узагальнень судової практики та аналізів судової статистики. У журналі також публікуються коментарі чинного законодавства, матеріали на допомогу судді з найбільш складних проблем здійснення судочинства, дискусійні статті з питань правотворчості і правозастосування, висвітлюються хід судово-правової реформи та діяльність органів суддівського самоврядування, кваліфікаційних комісій суддів. Видання інформує також про важливі події, що відбуваються у Верховному Суді України, про його міжнародні зв'язки. Щороку його зміст збагачується новими тематичними напрямами та формами їх висвітлення.

Включення до переліку наукових фахових видань постановою Президії ВАК України стало свідченням високого професійного рівня журналу. Його забезпеченню сприяє співпраця з виданням не тільки суддів усіх рівнів, а й інших кваліфікованих юристів — практиків і науковців, активна діяльність з формування змісту журналу і вимогливе ставлення до якості оприлюднюваних у ньому матеріалів його редакційної колегії, до складу якої крім суддів та керівників структурних підрозділів апарату Верховного Суду України входять шість докторів і один кандидат юридичних наук — знані в Україні вчені й практики, а також професіоналізм та відповідальність працівників редакції.

Незважаючи на 10-річний вік видання, редакційна колегія та колектив редакції вважають, що його потенціал іще не вичерпано, і продовжують працювати над поглибленням та урізноманітненням його змісту. Адже їх творче кредо — невпинний розвиток журналу.

НОВИНИ

П'ЯТНИЦЯ, 6 ЖОВТНЯ 2006 ■ № 186 (3936)

На Івано-Франківщині з вірусним гепатитом госпіталізовано вісім школярів однієї з сільських шкіл

Генсек Ради Європи Тері ДЕВІС заявив, що налаштовує спостерігачів ПАРЄ «допомагати Україні завершити моніторинг» (УНІАН)

■ У НОМЕР

«Голос України» в гостях у військових

Донецьк. У понеділок, 9 жовтня, представники донецького корпункту «Голосу України» завітають до військової частини № 3037. Під час зустрічі ми розповімо про те, які теми планує порушити газета, як журналісти підтримують зв'язок із читачами і яка реакція на публікації парламентського видання. Журналісти та волонтери «Голосу України» сподіваються, що військові висловлять свої погляди на успіхи і проблеми сучасної армії, на соціальний захист людей у погонах, запропонують нові теми та нові адреси для публікацій. Партнерами акції «Голосу України» стануть Донецька обласна бібліотека для юнацтва та молодіжний центр мистецтв «Екоарт».

Вл. інф.

Курців ловитиме міліція

Херсон. Сесія міськради схвалила рішення про заборону паління у громадських місцях. Крім шкіл і лікарень, табу поширюється на ресторани, парки та комунальні установи. Хоча заборона набрала чинності від дня прийняття ухвали, поки що курців не штрафують. Про неї мають нагадувати спеціальні таблички, а для курців слід відвести дозволені місця з попільничками, на що потрібні час та гроші.

Стежити за виконанням рішення депутатів будуть керівники підприємств та міліція.

Алла БРУСИЛОВА.

Програма стартувала з реанімобіля

Крим. Нову «швидку», оснащену міні-реанімацією, кардіомоніторами, дефібрилятором та іншими приладами, отримав колектив Сакського територіального медичного управління. Це перший крок у здійсненні програми оснащення лікарень і фельдшерсько-акушерських пунктів півострова різноманітною новітньою технікою, зокрема й подібними реанімобілями для глибинок.

Віктор ХОМЕНКО.

Хлопчик—рок-н-рол поїде на «Євробачення»

Тернопільська область. 14-річний Назар Слюсарчук із міста Заліщики став переможцем Всеукраїнського дитячого відбірного пісенного конкурсу «Євробачення». Він більш як на 3 тисячі глядацьких голосів випередив свою головну суперницю Вікторію Петрик із Одеси. Тепер у грудні в Бухаресті хлопчина представлятиме Україну на дитячому «Євробаченні», де виконуватиме власну пісню «Хлопчик—рок-н-рол». Юний співак займається вокалом з восьми років, бере активну участь у всеукраїнських пісенних конкурсах. Із жодного з них Назар не повертався без нагороди: тричі здобував гран-прі, десять разів — перше місце, тринадцять — друге.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Цілюща зі... збудниками хвороб

Одинадцять мільйонів українців вживають небезпечну для здоров'я воду. Особливо в глибинці, де користуються колодязями та каптажами.

Про це повідомив Головний державний санітарний лікар України Сергій Бережнов під час міжнародної науково-практичної конференції, яка відбулася в Києві. Лише торік зафіксовано спалахи вірусного гепатиту А, дизентерії, черевного тифу, пов'язані із вживанням води з джерел поверхневих горизонтів. Що вже казати про хронічні захворювання систем травлення (особливо жовчнокам'яну хворобу), кровообігу, нервової системи, спричинені вживанням води, що містить багато хімічних сполук, солей і нітратів. За словами Сергія Бережнова, нині докладають зусиль, щоб запровадити жорсткіші вимоги до якості питної води, започатковані ще 2000 року — це відповідність 54 показникам (до слова, в Європі перевіряють за 100—150 параметрами). Водночас досі немає узаконених санітарних норм для природних джерел (криниць), доводять до пуття гігієнічні вимоги безпеки лише для бутильованої води. До речі, головний санітарний лікар порадив звертати увагу на умови зберігання такої води. Якщо вона місяцями стоїть на сонці — це вже небезпечно.

Тим, у кого централізоване водопостачання, теж радіти не доведеться: більшість труб — аварійні і зношені, потребують якщо не цілковитої заміни, то хоча б санації. Неякісна і та, яку подають за графіком уранці і ввечері. Тим часом випуск довговічних труб зі спеціальним покриттям поки що тільки налагоджується. На сільських водогонах взагалі немає очисних споруд та знезаражуючих установок, лабораторного контролю. Утім, сільські ради, яким передано на баланс водогони, неспроможні самотужки поліпшити їх стан.

На запитання, коли питимемо чисту воду, Головний державний санітарний лікар сказав: як тільки вона відповідатиме міжнародним нормативам. І нагадав, що загалом в Україні 15—20 відсотків проб питної води мають відхилення від санітарних норм за хімічним складом та близько 5 — за бактеріологічними показниками.

Актуальним є переоснащення очисних споруд, заміна водогонів. Однак це потребує значних капіталовкладень. Тому час уже на державному рівні усвідомити, що здоров'я нації безпосередньо залежить від води, яку вона споживає. До речі, за результатами конференції до уряду надійшли конкретні пропозиції.

Людмила ОПАНАСЕНКО.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША (з архіву «Голосу України»).

У Чернігові народилась трійня!

Мешканка міста на Десні Галина Єжова народила трійню — дві дівчинки та хлопчика. Їхня вага відповідно 2,7, 2 та 2,8 кілограма. Діти почуваються добре. Щасливу 24-річну маму привітали представники Чернігівської міськради, місцеві бізнесмени. У перший день відвідин малюки та породілля отримали півавтобуса різноманітних подарунків. Вирішується питання про надання молодій родині значної матеріальної допомоги.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Скарб на городі

Мідні і срібні монети, викарбувані в першій половині XIX століття, викопав на своїй ділянці в селі Брусівка Біловодського району студент Східно-українського національного інституту. Особливістю брусівської знахідки є те, що вона складається з дуже рідкісних російсько-польських монет достоїнством 15 копійок — 1 злотий. Фахівці вважають, що знахідка до певної міри розкриває не тільки складні демографічні процеси першої половини XIX століття на Луганщині, а й відбиває конкретні політичні події. Унікальний експонат сьогодні в центрі уваги відвідувачів археологічного музею вузу.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Боргова яма глибшає

Прикарпаття нарощує борги з виплати заробітної плати. Якщо область у 2006 рік увійшла із заборгованістю 7,2 мільйона гривень, то нині цей показник — 9,3 млн. З цієї суми півтора мільйона припадає на бюджетну сферу. Однією з причин тут, за словами заступника начальника головного управління праці та соціального захисту Івано-Франківської облдержадміністрації Ярослави Ульванської, є зростання заборгованості з зарплати у органах виконавчої влади, що спричинено підвищенням їхніх посадових окладів із січня. Однак відповідна постанова була прийнята заднім числом у березні. Хоч Державний бюджет збиралися переглянути, але поки що цього так і не зробили. Звідси й недофінансування.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Бузковий цвіт з-під жовтневого листя

Відвідувати ботанічний сад столиці під час цвітіння бузку вже стало традицією. Більше того, щоб побачити це неймовірне видовище, до Києва з'їжджається чимало гостей. Цього року про бузкове цвітіння співробітники Національного ботанічного саду ім. М. Гришка подумали заздалегідь — учора вони влаштували посадку нової ділянки бузку. Цікаво, що посадити кущі мали можливість і присутні журналісти. Організатори обіцяють, що на знак подяки від ботсаду та «Родовід Банку», який патронує події, будуть встановлені таблички з назвою видання та іменами тих, хто саджав рослини.

Маргарита СОКОЛОВСЬКА.

На знімку: фотокореспондент «Голосу України» Сергій Ковальчук садить бузок.
Фото автора.

Для НАТО важливо, що скажуть українці

(Початок на 1-й стор.).

Як повідомили «Голосу України» у **Центрі соціальних досліджень «Софія», ними було проведено опитування населення від 18 років і старше у всіх областях України, АР Крим, Києві та Севастополі. У підсумку,** вибираючи один з трьох можливих шляхів розвитку України, майже половина опитаних віддають перевагу інтеграції з Росією і країнами СНД. Майже чверть респондентів вважають, що Україні варто спиратися тільки на власні ресурси і зміцнювати незалежність. І лише один із п'яти надає перевагу інтеграції України із західними країнами.

Більш як половина опитаних певною мірою схвалюють курс на інтеграцію в ЄС. Однак економічне співробітництво з Росією приваблює ще більше симпатиків.

Із переліку можливих варіантів військово-політичного співробітництва найбільше число опитаних (30,8 відсотка) віддають перевагу нейтралітету, вважаючи, що Україна має бути позаблоковою країною і не вступати у військово-політичні союзи. На підтримку **ідеї створення нової системи європейської безпеки з участю Росії й України, але без США,** висловилися 12,2 відсотка респондентів.

Оцінюючи своєчасність вступу України в НАТО, лише один з десяти опитаних зазначив, що це зробити «обов'язково потрібно, і якомога швидше». Водночас 44,8 відсотка респондентів гадають, що цього робити «не потрібно, за жодних обставин». Решта опитаних у різних формулюваннях схиляються до думки, що в цей момент такий крок несвоєчасний.

У разі проведення референдуму з питання вступу України в НАТО за вступ до НАТО мають намір проголосувати 21,5 відсотка українців, а проти — майже дві третини. Головними **мотивами негативного ставлення до вступу України в НАТО є:** можливість погіршення відносин з Росією і пов'язаних з цим негативних наслідків економічного і неекономічного характеру (у т. ч. стане Росії приводом для запровадження візового режиму з Україною, економічних санкцій, підвищення цін на енергоносії для України). Уявлення про НАТО, як агресивний блок, що веде часті війни. Вступ до Північноатлантичного блоку пов'язують з тим, що Україна змушена буде брати участь у воєнних діях і зазнавати відповідних витрат. Зокрема, є серйозні побоювання, що, приєднавшись до НАТО, Україна стане мішенню для терористів.

Щоб пишатися службою на кордоні

Днями відбулося урочисте відкриття після реконструкції застави «Новоселиця» Чопського прикордонного загону, що на Закарпатті. З часу заснування, а це 1954 рік, заставу жодного разу капітально не ремонтували. Віднині прикордонники нестимуть службу та житимуть у європейських умовах.

Об'єктом пильної уваги чопських «зелених кашкетів» є порушники-контрабандисти та організатори каналів незаконної міграції. Як зазначив голова Державної прикордонної служби України генерал-полковник Микола Литвин, проблема нелегальної міграції взагалі надзвичайно актуальна саме для цієї ділянки кордону. У пункті тимчасового утримання мігрантів у Павшино, що розрахований на 300—350 осіб, нині перебувають близько 500. У перспективі ці пункти, згідно з постановою уряду, мають перейти до Міністерства внутрішніх справ. «Але поки що наше відомство витрачатиме кошти на ремонт і створення тут людських умов напередодні зими», — заявив М. Литвин.

Олена СКРИПКА.

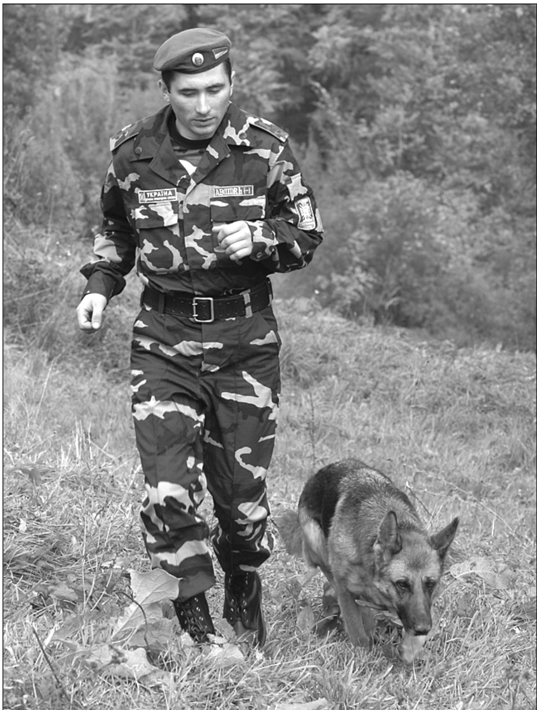

На знімку: прапорщик прикордонної служби кінолог Роман Мороз зі своїм чотириногим вихованцем.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Своє тепло дешевше

■ ПІДГОТОВКА ДО ЗИМИ

Жителі райцентру Ланівці, що на Тернопільщині, масово перейшли на індивідуальне опалення. За словами міського голови Івана Ткачука, для цього ланівчанам довелося подолати чимало труднощів. Марними виявилися сподівання на урядову програму «Рідний дім». Теоретично вона мала сприяти у наданні кредитів на встановлення індивідуального опалення, а практично право розпоряджатися ними було надано монополістам — «Тернопільобленерго» і «Тернопільгазу», які працювали лише з імпортними котлами. Встановлення опалення в однокімнатній квартирі обходилося більш як у 8 тисяч гривень. Іван Панфілович не розуміє, чому не підтримується власний виробник. Адже в Україні виробляють достатньо якісних і дешевших котлів. Їх і купували люди.

А ось у Тернополі для того, аби вчасно розпочати опалювальний сезон і подати гарячу воду, міській владі довелося брати кредит в УкрСиббанку. У заставу віддали приміщення колишнього готельного комплексу «Україна», яке, до речі, є пам'яткою архітектури. Водночас гарячої води у місті немає вже місяць.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

■ СВІТ КОРОТКО

ГРУЗІЯ

Час робити вибір

Учора в Грузії відбулися вибори в органи місцевого самоврядування. Відповідно до законодавства республіки, 25 із 37 депутатських місць у Сакребуло (законодавчі органи місцевого самоврядування) отримає та партія, за яку проголосує найбільша кількість виборців. Інші 12 місць займуть «одномандатники». У зв'язку з проведенням виборів у країні був оголошений вихідний день.

США

Бомба на честь Кім Чен Іра

Експерти уряду США гадають, що КНДР може провести ядерне випробовування у наступну неділю чи понеділок, повідомила вчора газета "Вашингтон пост". Як заявили виданню експерти, на неділю, 8 жовтня, припадає дев'ята річниця, коли північнокорейський лідер Кім Чен Ір став на посаду генерального секретаря Трудової партії Кореї. А в понеділок, 9 жовтня, на засіданні Ради Безпеки ООН у Нью-Йорку очікується обрання новим Генеральним секретарем ООН південнокорейського міністра закордонних справ Бан Кі Муна. Ці події КНДР може використати для випробування ядерного заряду.

ІТАЛІЯ

Журналісти залишать суспільство без новин

Італійські журналісти проводять дводенний страйк, маючи на меті домогтися укладання нових контрактів. Цими днями не працюватимуть співробітники агентств новин, щоденних газет, новинних інтернет-сайтів, а також прес-служб державних і (у деяких випадках) навіть приватних компаній. Сьогодні і завтра в Італії не виходитимуть великі загальнонаціональні газети. Крім того, 6 і 7 жовтня до акції протесту приєднаються працівники телебачення і радіо. Таким чином, італійці фактично залишаться без доступу до інформації. Причина масових акцій протесту полягає в тому, що контракти журналістів минули 28 лютого 2005 року і відтоді так і не були продовжені.

Дельфіни для військових

У Севастополі відбувся науково-практичний семінар «Місце і роль науково-дослідного центру Збройних сил України «Державний океанаріум» у системі військово-наукових досліджень».

Державний океанаріум України — один із провідних науково-дослідних центрів, що займається проблемами гідробіоніки. Більш як 30 років тут утримують, вивчають і розводять морських тварин. На базі площею 50 га у відкритих вольєрах і критих басейнах живуть чорноморські афаліни (дельфіни), північні морські леви, морські котики й інші тварини.

На знімку: учасникам семінару було продемонстровано підводний апарат «Лангуст», що з екіпажем із трьох осіб може занурюватися на глибину до 600 метрів.

Фото Володимира ВЕВДЮКА (Укрінформ).

«Укррічфлот» отримав ще один теплохід

У Миколаєві на ВАТ "Дамен Шипярдс Океан" спущено на воду універсальний суховантажний теплохід, побудований для АСК "Укррічфлот". Судно буде мати ім'я першого президента «Укррічфлоту» Миколи Антоновича Славова, який присвятив більше півстоліття своєї діяльності розвитку морського і річкового транспорту України. У церемонії спуску теплохода взяв участь Прем'єр-міністр України Віктор Янукович. У цей день він побував ще на двох суднобудівних підприємствах міста — заводі імені 61 комунара і Чорноморському суднобудівному заводі. Завершився візит нарадою із суднобудування, на якій обговорювалася можливість приватизації найстаршого в галузі заводу імені 61 комунара і подальша доля загубленого російськими «інвесторами» Чорноморського суднобудівного.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

Олег БЛОХІН: «Україна має відбирати свої очки»

Футбол. Завтра в Римі на «Стадіо Олімпік» збірна України у відбірному матчі Євро-2008 зустрінеться з чемпіонами світу футболістами Італії. Зустрічі з ними, а також зі збірною Шотландії (у Києві наступної середи) і була присвячена прес-конференція з тренером нашої команди Олегом Блохіним (**на знімку**). Вона відбулася позавчора на динамівській базі в Кончі-Заспі.

— З облич моїх підопічних не зрозуміти, що в них на душі, — зізнався Олег Володимирович. — Та все одно я багато чого відчуваю. Не треба тільки вішати, скажімо, на Шовковського всіх собак за невдачі. Крім цього, є ще багато проблем. Наприклад, у Андрія Шевченка вночі підвищилася температура до 38,5. УЄФА забороняє перед іграми колоти футболістам антибіотики, бо після матчів вони проходять допінг-контроль. Доведеться лікувати Шеву компресами. Якщо за днів два нам не вдасться поставити його на ноги, то він ризикує пропустити двобій з італійцями.

В Олега Шелаєва проблеми з п'ятою. З Олександром Шовковським, котрий уже збирався лягти на операційний стіл, ми домовилися, що відкладемо цю подію. До лікарні він піде після матчу з шотландцями, який зіграємо в Києві в середу. Щоправда, сказати точно, хто займе місце у воротах, сьогодні не можу.

Дуже мене непокоїть позиція правого захисника. Його як не було, так і немає. Якщо, не дай Боже, зламається Андрій Несмачний, то в нас не буде і лівого бека.

— Але ви викликали на збір Романчука з «Арсеналу»?

— Він поки що тільки збирається дебютувати. Ми даємо йому шанс, подивимося, чи скористається він ним. Я обмінювався думками з Олексієм Михайличенком, і він мені порадив цього молодого гравця. Висловив упевненість, що він може себе проявити. Хто ще? Крім нього? Чигринський травмований, тому на нього ми не розраховуємо. Більше нема кого: молодь ще не відповідає рівневі національної збірної.

— Олеже Володимировичу, зовсім недавно ви протистояли апеннінцям — у товариському матчі та чвертьфіналі чемпіонату світу. Чи залишився якийсь осад після зустрічі плей-оф ЧС-2006?

— На тренерській лаві були одні враження. Однак згодом, не раз переглянувши відеозапис, я переконався в тому, що програли ми незаслужено. Змарнували стільки моментів, а другий м'яч пропустили з очевидного положення «поза грою». Тому я підтверджую: в італійців прекрасна команда, але грати з ними можна, й успішно.

— Ті зустрічі проходили на нейтральних полях, а тепер «Скуадра Адзурра» діятиме на своїй території...

— Що ж, з одного боку, це для нас добре — вболівальники вимагатимуть від улюбленців тільки перемоги і, можливо, змусять італійців розкритися, а з другого — не дуже. Все-таки поранений звір, та ще й у своїй барлозі, небезпечний завжди. Тим паче з такими кадровими проблемами, як нині. Утім, перед матчем чемпіонату світу зі Швейцарією, якщо ви пам'ятаєте, в мене зовсім не було центральних захисників. Цілком серйозно розглядали заміну їм в особі Олега Гусєва, понад те, футболіст уже погодився! Слава Богу, до цього не дійшло.

Скажу ще, що, після чемпіонату світу італійці вже опустилися на землю. Втратили очки в черговому відбірному циклі. Можливо, безпідставно. Нинішній наставник «Скуадри Адзурри» Роберто Донадоні після цих осічок повернув до її лав кількох гравців, котрі здобули в Німеччині золотий Кубок ФІФА. Він, мабуть, визнав, що схема Марчелло Ліппі значно ефективніша. І перебудова була просто недоречна. Отож знову викликали Каморанезі, Тоні, дель Пьєро... Гадаю, що обов'язково відбудуться певні перестановки і корективи.

А стосовно нашої мети на майбутні двобої, то ми мусимо, природно, постаратися відібрати очки в усіх суперників. Однак у разі поразки від італійців ми трагедії не робитимемо, адже відбірний шлях лише починається. Я уже відзначав, що абсолютним фаворитом нашої групи є збірна Франції. І це вона підтверджує своїми виступами. Решта — претенденти на друге місце. От ми й мусимо намагатися відчіплювати своїх конкурентів, відбираючи в них очки...

Утім, якщо в нас вийде обіграти «Скуадру Адзурру» так само, як турків два роки тому, це буде чудово (каже з усмішкою). Але я прийму будь-який результат, аж до поразки, завваживши тільки, що Україна братиме «свої» очки — в іграх з Литвою, тією ж Шотландією. Тобто після Італії потрібно неодмінно вигравати в «горців» (шотландців).

В. Б.

Фото Олександра СИНИЦІ (УНІАН).

У Севастополі розпочато реконструкцію і реставрацію Приморського бульвару

Видобуток газу в Україні в 2007 році збільшиться на 2 млрд. кубометрів, заявив міністр палива та енергетики Юрій БОЙКО

■ КОНЦЕРТИ

У цьому сезоні — продовження відомого й новинки

Свій 143-й концертний сезон Національна філармонія України розпочала вже звичною декадою філармонійного мистецтва. Відкрив її симфонічний оркестр під орудою головного диригента Миколи Дядюри. Окрім цього мистецького колективу філармонії, в декаді взяли участь також провідні столичні оркестри, хори й квартети, зарубіжні митці. Так, Київським камерним оркестром, який виступив з концертом циклу «Золоті сторінки італійської музики», диригував народний артист Росії Валентин Жук. У вечорі, присвяченому 250-річчю народження Вольфганга Моцарта, проведеному струнним квартетом імені М. В. Лисенка, взяла участь піаністка з Японії Саюрі Мукаї. А в концерті «Свято саксофонної музики» — солісти із Москви, Львова, Харкова.

Завершилася декада чудовим концертом власних колективів — квартету баяністів імені Миколи Різоля, який очолює народний артист України Сергій Грінченко, та ансамблю народних інструментів «Рідні наспіви» (керівник — заслужена артистка України Ніна Проценко).

А цими днями тривають, так би мовити, планові сезонні свята музики — концерти й вечори. Що нового в них, яким буде нинішній, 143-й, музичний сезон цієї найстарішої концертної організації України?

Генеральний директор філармонії, народний артист України, професор Дмитро ОСТАПЕНКО:

— Нинішній наш сезон є логічним і синтетичним продовженням філармонійної діяльності в Києві, витоки якої сягають середини XIX століття. Тобто колективи філармонії продовжуватимуть кращі музичні традиції, закладені ще тоді. Звісно, будуть нові концертні програми, які, сподіваємося, сподобаються слухачам. Окрім своїх у нас виступлять митці з багатьох країн світу. Порадує наших відвідувачів і талановита творча молодь, а міжнародні конкурси і фестивалі відкриють її нові імена.

Художній керівник філармонії, народний артист України, професор Володимир ЛУКАШЕВ:

— До сказаного Дмитром Івановичем додам: новий сезон знаменний тим, що виповнюється десять років з того часу, як наш красень — Колонний зал імені М. В. Лисенка — після тривалої реконструкції дав можливість знову насолоджуватися високим академічним мистецтвом численним шанувальникам філармонійного мистецтва.

У цьому сезоні відзначатиме своє 70-річчя митець зі світовим ім'ям, видатний диригент сучасності Роман Кофман. Відбудуться його концерти циклу «Роман Кофман. Усі симфонії Бетховена».

У жовтні відбудуться XVII Міжнародний фестиваль «Київмузикфест» і міжнародний фестиваль «Володимир Крайнєв запрошує...»

Продовжимо цикли концертів під назвою «Вечори української музики». Спадщина і сучасність», концерт італійської музики «Золоті струни». Будуть концерти до 100-річчя з дня народження Дмитра Шостаковича, а також фестиваль «МоцАртФест».

Протягом цього сезону в Колонному залі філармонії пройдуть VII Міжнародний конкурс молодих піаністів пам'яті Володимира Горовиця, перший міжнародний конкурс диригентів імені С. Турчака, перший україно-американський музичний фестиваль, міжнародний фестиваль гітарної музики та інші.

Безперечно, наші слухачі матимуть змогу зустрітися з відомими й провідними національними мистецькими колективами — заслуженим академічним симфонічним оркестром, оркестром народних інструментів, капелами «Думка» і бандуристів, заслуженим симфонічним оркестром Національної радіокомпанії, ансамблем «Київська камерата» та іншими провідними творчими колективами столиці й інших міст України.

Ми підготували нову тематику музичних і літературно-мистецьких абонементів для наших маленьких слухачів.

Переконаний: Національна філармонія і цього сезону залишиться не тільки епіцентром духовного життя Києва, всієї України, а й культурним центром європейського рівня.

Отже, запрошуємо киян і гостей столиці до філармонії. Ви відчуєте високе естетичне задоволення й наснагу.

Підготував Яків ГАЛЬЧЕНКО.

На знімку: С. Грінченко грає разом з «Рідними наспівами».

Фото Анатолія СЕЛЕНТІЯ.

Кооперація — шлях до добробуту

■ КОМПЕТЕНТНО

Не потрібно багато аргументів, щоб підтвердити цю тезу. В окремі десятиріччя минулого століття споживча кооперація України була однією з наймогутніших економічних систем у державі. Водночас членам споживчих товариств нараховувалися лише копійчані кооперативні виплати (дивіденди), розмір яких аж ніяк не сприяв досягненню їх власних економічних інтересів.

Слід сказати, що за Союзу споживча кооперація передусім виконувала функції держави з організації торговельного обслуговування сільського населення, а також жителів селищ міського типу та районних центрів. Держава, в свою чергу, забезпечувала організації споживчої кооперації товарами народного споживання за єдиними роздрібними цінами та кредитними ресурсами для формування товарних запасів.

Отже, споживча кооперація була монополістом в організації торгівлі на селі, її послугами користувалися всі громадяни, а члени споживчих товариств мали лише окремі пільги, наприклад, першочергового придбання товарів тривалого користування — килимів, холодильників, телевізорів тощо. В минулому історичному періоді принцип досягнення членами споживчих товариств власних економічних інтересів практично не діяв.

Соціальні, економічні та політичні зміни в країні створили передумови для здійснення фундаментальних ідей кооперації і в нашій державі.

Нині споживча кооперація вже не є монополістом в організації торговельного обслуговування сільського населення.

Конкуренція, як головний атрибут ринкової економіки, потребує термінового повернення до життя головного принципу кооперації — розподілу річного чистого доходу споживчого товариства пропорційно до вартості закупівель, товарів кожним його членом. Цей принцип діє у споживчих кооперативах практично у всіх країнах світу. Започатковано його в Рочдельському споживчому товаристві, що в Північній Англії, у 1844 році.

За півтора століття з часу створення першого споживчого товариства кооперація стала великою планетарною системою, об'єднуючи більше 900 млн. землян, у тому числі в Україні майже мільйон громадян є членами споживчих товариств.

Нещодавно побував на відкритті кооперативного маркету райспоживспілки у місті Мала Виска Кіровоградської області. Увагу привернула голосна розмова групи покупців: «Та тут такі само ціни, як і на ринку». Довелось підключитися до розмови. Зав'язалась жвава дискусія про ціноутворення, результати господарювання.

Відкриттям для співрозмовників було те, що ціни на товари в кооперативному магазині повинні бути тільки ринковими, а метою споживчої кооперації не є максимальне отримання прибутку. Дуже зацікавлено сприйняли покупці інформацію про можливість отримувати кооперативні виплати пропорційно до вартості товарів, придбаних у кооперативних магазинах.

Характерно, що керівники державної виконавчої влади та місцевого самоврядування міста і району, запрошені на відкриття кооперативного маркету, після закінчення свята заявили, що максимально сприятимуть розвиткові кооперативної торгівлі, популяризації кооперативних принципів і цінностей серед населення.

Найголовнішим завданням у цій справі є проведення організаційно-роз'яснювальної роботи. Насамперед необхідно скерувати увагу і зусилля на роз'яснення кооперативних принципів і цінностей керівникам, сільській інтелігенції, а також передплатити за кошти кооперативних організацій газету «Вісті Центральної спілки споживчих товариств України» для всіх районних держадміністрацій, органів місцевого самоврядування, сільських бібліотек, шкіл, лікарень і кооперативних дільниць.

Головні напрями і кінцева мета цієї роботи — розуміння, передусім сільським населенням країни, основ кооперації, її принципів і цінностей. Зокрема, кожен житель села повинен знати, що споживча кооперація, забезпечуючи якісне торговельне обслуговування, водночас сповна сплачує всі податки і збори, а тому придбання товарів у кооперативних магазинах сприяє виплаті пенсій пенсіонерам, заробітної плати вчителям, лікарям, іншим працівникам бюджетної сфери, соціальному і культурному розвитку села, створенню нових робочих місць, навчанню сільської молоді в кооперативних технікумах, коледжах, академіях та університетах, стримуванню безпідставного зростання цін на товари.

Водночас слід звертати увагу людей, що кожний конкурент споживчої кооперації має на меті максимальне отримання прибутку від торговельної діяльності, а тому в село конкуренти завозять тільки ті товари, реалізація яких є максимально рентабельною.

Отже, кожний житель села має усвідомлювати незаперечну, перевірену десятиліттями істину, що споживча кооперація — це шлях до добробуту. А для його досягнення потрібно стати членом місцевого споживчого товариства, купувати товари тільки в кооперативних магазинах, брати активну участь в управлінні споживчим товариством.

Треті збори ради Укоопспілки дев'ятнадцятого скликання, як вищий орган управління в споживчій кооперації України, що діє в період між з'їздами кооператорів усієї держави, затвердили і ввели в дію з 1 січня 2006 року «Положення про кооперативні виплати членам споживчих товариств за придбання товарів в об'єктах роздрібної торгівлі та харчування споживчої кооперації України».

Розглянемо приклад нарахування кооперативних виплат.

Споживче товариство одержало за квартал 10 коп. чистого доходу (прибутку) на кожну гривню товару, проданого членам — пайовикам. Загальні збори членів споживчого товариства прийняли рішення половину одержаного прибутку спрямовувати на виробничий розвиток споживчого товариства, а решту — на кооперативні виплати.

Приміром, один пайовик придбав за квартал товарів на 1000 грн., а другий відповідно на 300 грн.

Визначаємо розмір кооперативних виплат кожному пайовику:

перший пайовик одержує 43 грн. 50 коп. (1000 грн. х 5 коп./грн. = 50 грн. мінус 6 грн. 50 коп. — 13-відсотковий податок з доходів фізичних осіб);

другий пайовик відповідно одержує 13 грн. 5 коп.

Рішення про запровадження «Положення про кооперативні виплати членам споживчих товариств за придбання товарів в об'єктах роздрібної торгівлі та харчування споживчої кооперації України» приймають загальні збори членів споживчого товариства.

На завершення ще раз про найголовніше. Слід забезпечити чесний і справедливий розподіл економічних результатів діяльності споживчого товариства. Це обов'язкова умова для довготривалого спільного господарювання великої групи людей, які об'єдналися у товариство. Інакше це товариство не має жодних шансів на успіх в умовах ринкової економіки.

Буду щиро вдячний читачам, які висловлять свої зауваження і пропозиції. Адреса для листування: 01001 м. Київ-1, Хрещатик, 7/11, Укоопспілка, тел./факс 8 044 278-53-01, uks03@coop.com. ua.

Андрій ВОЛОШИН,
заступник голови правління Укоопспілки.

ІСТОРІЯ, ПЕРСПЕКТИВИ

Українська споживча кооперація сьогодні, як і 140 років тому (коли 6 жовтня 1866 року було створено перше — Харківське споживче товариство), є формою організації, в яку люди добровільно об'єднуються на основі рівності для досягнення власних економічних інтересів.

Український ідеолог кооперації, видатний вчений і кооперативний діяч із світовим іменем Михайло Туган-Барановський на початку XX століття у найважливішій своїй праці «Соціальні основи кооперації» дослідив еволюцію кооперативної ідеї, узагальнив кооперативний досвід людства і зробив вагомі теоретичні висновки і передбачення стосовно і світового кооперативного руху, і українського зокрема. Ця мудра людина залишила нам, сьогоднішнім і майбутнім поколінням українських кооператорів, свій геніальний висновок щодо економічних інтересів членів споживчого товариства: «Можна без перебільшення сказати, що на цьому правилі основана вся споживча кооперація і що без нього споживчі кооперативи не можуть розраховувати хоча б на якийсь успіх».

Ціни на товари в кооперативному магазині повинні бути тільки ринковими, а метою споживчої кооперації не є максимальне отримання прибутку

ЦІНА ПРЕМ'ЄРСЬКОГО ПОРТФЕЛЯ

■ **СВІЙ ПОГЛЯД**

Віднедавна споживачі політичної продукції почали зауважувати, що гучна передвиборна реклама пропонувала їм дещо інший товар. Здивувалися. Одні з чималим засмученням, інші — з неприхованою радістю. І почули з нового владного Олімпу — ви всі, хлопці і дівчата, нас не так зрозуміли! Про цю метаморфозу бесіда журналіста і письменника Олександра МАСЛОВА з відомим економістом, заслуженим діячем науки і техніки України, ректором Київського університету ринкових відносин, доктором економічних наук професором Володимиром ЧЕРЕВАНЕМ **(на знімку).**

— Не так давно ми виступали з вами, Володимире Павловичу, в «Голосі України» (21.07.06) з докладним розглядом сумної реальності. Тієї, що в Україні доти не буде миру і ладу, доки держава не матиме власної стратегічної доктрини. Чіткої і виразної. Не знаю як вас, але мене одразу ж «пнули». Мовляв, така є, і її не стомлюється озвучувати Президент. Вона із дохідливих «для мас» позицій — в ЄС, в НАТО.

— Яка ж це доктрина? Це наміри і мрії — погано, а то зовсім не осмислені, в інтересах вузького кола осіб і частини населення, серед якої багато хто піддався могутньому інформаційному тиску і відверто розгубився в споглядванні зигзагів того, що відбувається. Але це не позиція держави загалом. Із доктриною перспективного утвердження державою своїх інтересів у просторовій сфері ці заяви не мають нічого спільного. Тому що доктрина — це погоджений, взаємопов'язаний план дій з урахуванням усіх реальних обставин і можливостей його складових. З метою — домогтися стабільного, стійкого економічного і соціального розвитку суспільства.

Так, Президент здобув перемогу. З партією, у якої лише 14 відсотків місць у парламенті. Блискуче. Мало того, йому вдалося зберегти за собою силові структури, які начебто б мали відійти під контроль уряду, але, однак, вони, як і раніше, реалізують ідеї Президента, працюють на його стратегію. Лідери цих відомств навіть привласнили собі право висловлюватися від власного імені, чого не дозволяє жодна країна у світі. Крім нашої. Хіба не дивно?

Але в коридорах влади як не було солідарності, так і не передбачається. Небезпеку розколу не знято. Її ослаблено. Але хіба в головах щось змінилося? Чи суспільство саме по собі, а політика сама по собі? Частина політиків сьогодні нібито виконали особисті програми, отримавши заповітні портфелі. Але ціною явної втрати своєї ідеології. Хіба все те, з чим йшли на вибори, за що їх підтримала більшість населення, вирішилося, розсмокталося саме по собі? Нічого подібного. Вони що, надумані, ці проблеми? Але якщо вони оцінюються як надумані в Україні, отже, вони такі самі й у всьому іншому цивілізованому світі? Абсурд, якщо прагнемо до якоїсь цивілізованості, зразків світової демократії, ринкової економіки, що апріорі передбачає опору на деякі демократичні цінності, якщо хочемо факт європейського свого розташування доповнити ще і членством в ЄС.

Давно час зрозуміти, що ні в яке ЄС нас не візьмуть — доти, доки не буде знято проблему консолідації українського суспільства, в якому одна з ліній розколу проходить по мові. А тих ліній кілька: Схід—Захід, відносини з Росією, проблеми міжконфесійних відносин, можливість доступу до природних ресурсів, вихід до морських і сухопутних торгово-інформаційних коридорів, від яких ми самі себе «відокремили» ідеологією «української вийнятковості». А мова ще й аналог лакмусового папірця, за яким визначається зрілість громадянського суспільства, ще більше — політиків як виразників настроїв, що прописалися в ньому.

Так, ми прагнемо до деяких зразків, приймаючи за них європейські структури. Але річ не в Європі і нашому до неї, як кажуть, «позиціюванні». А за великим рахунком — про пошук власного місця у вже сформованій загальносвітовій розкладці. Якщо так, то маємо сприймати цей світ таким, який він є. Не можуть бути надуманими проблеми населення тих регіонів, які сформувалися саме у такий спосіб, як це відбулося в Україні. Інакше можна сказати, що проблема надумана, скажімо, у Бельгії, де десять тисяч чоловік вважають німецьку мову рідною, але, однак, у неї статус державної. Там навіть не дві, а три державні мови. Мало того, та сама Бельгія прийняла модель міжетнічного діалогу, чого і приблизно немає в Україні. Зорієнтована вона на нідерландські, французькі, німецькі мови, хоча всі, хто говорить ними, — бельгійці. Прийнято у цьому зв'язку і федеративну модель державного устрою. І так не лише в Бельгії, а і Німеччині, тих самих США.

— І проблема не така проста, як її трактують сьогодні. Українському співтовариству затято нав'язують погляди, ідеологію населення вкрай відсталих у недавньому минулому окраїнних районів, скалічених нескінченними переходами від однієї імперської системи до іншої. Робиться все це штучно, щоб тримати в напруженні стратегічно важливі в геополітичних розкладках частини євразійського простору як такого. В інтересах атлантичного розпорядника капіталу і з метою суворого контролю території Росії, усієї Європи, заодно і Передньої Азії. Але боком це, насамперед, виходить Україні, знову балансуючої на межі смути. Досить чітко ця обставина проявилася на недавньому так званому Всеукраїнському з'їзді. Не випадково проти ідеології такого роду почали протестувати українська наукова еліта. Досить згадати відкритого листа академіка П. Толочка Президенту України.

— Політика цинічна. А ми дивуємося, чому це Україна дотепер так і не обзавелася громадським спокоєм. Тому що думаємо — одне, обіцяємо — друге, робимо — третє. І в цій «тріаді» уся суть вітчизняного суспільного життя. Але ось що чуємо сьогодні від Віктора Януковича: «Україна теж просувається до практики більш широкого регіонального співробітництва, і це треба тільки вітати. Можливо, у майбутньому, у далекій перспективі ми розглядатимемо можливості федералізації». Три позиції невизначеності в одному посиланні.

Збереження цілісності держави, умиротворення його населення — це, виходить, неактуально. Зрозуміло, що така «неактуальність» — слід закулісної боротьби.

— Гаразд, нехай буде черговий «свій шлях». Але тоді в чому хоча б його суть, цього шляху, на напрямах суспільного розвитку?

— Глибоке осмислення цих основ і має стати частиною тієї самої доктрини, на відсутність якої ми з вами звертаємо увагу. Це все вади процесу розвитку і вкрай слабкого розуміння його закономірностей. Не випадково за всілякими необереженими словами і непродуманими висловами завжди лунають застереження — не так зрозуміли, ми не те хотіли сказати. Це і є наслідок дефіциту «доктринальної» позиції, що визначає умови майбутнього розвитку української держави, її взаємин із сусідами, усередині самої себе. А поки що практично цілковите банкрутство в ідеології державного будівництва. Такою позицією партія, яка метушиться, ставить собі заслін на майбутніх виборах. До Москви поїдуть на чергові консультації. Вона проводить власну, самостійну економічну лінію, зробивши ставку на ринок — його закономірності і правила гри. І ці правила вже не передбачають, як каже В. Путін, преференцій для передбачуваної у своїй непередбачуваності української держави.

Потрібно думати про те, як вписатися в загальносвітовий економічний простір і вийти нарешті з низки хронічних економічних криз. А що пропонується? «Прорив у ЄС», в який Україну в її нинішніх територіальному і політичному форматах не приймають, і не збираються приймати. Йдеться знову про відкриті економічні зони, які ми з таким тріском уже провалили.

— Вони за визначенням уже не можуть бути ефективними, тому що Україна втратила можливості найважливішого для неї російського ринку. Знову пробіли доктрини?

— Підходів і оцінок. Адже в російських поїздках В. Януковича обговорювалися тільки проблеми газу і ціни його постачань. Але не перспективних — у всьому комплексі просторово-ринкових відносин. А якщо говорити тільки про газ, то не можна не бачити, що нас уже три труби оминають, а в нових глобальних проектах ми не беремо участі.

— Чотири труби. Чи вже навіть п'ять? Останні домовленості — через Болгарію до Греції, оминаючи Туреччину. І розширення «блакитного потоку» — через Туреччину до Італії.

— Ось де перспектива. Чому і нам не брати б участі в «цих трубах», а не кричати в унісон з Польщею і прибалтами, що «обхідні варіанти незаконні»? Уже п'ятнадцять років ведемо мову про трубу «Одеса—Броди», що «жодного метра своїх труб нікому не віддамо». Просимо Польщу, щоб вона під час державізиту до Штатів свого лідера закинула вудку щодо преференцій для цього самого трубопроводу «Одеса—Броди». А труба ця як жила за рахунок реверсу російської нафти, так і живе. І тієї віддачі, на яку розраховували, немає. Але зате не хочемо брати участі зі своїм капіталом у тих магістральних трубопроводах, які закладає і вводить в економічну практику Росія. Та й капіталу особливого для цього немає. До того ж, як вогню боїмося економічного зміцнення Росії. Чи нам не дозволяють входити в коло такого співробітництва? Така в нас сьогодні незалежність. Ми не оцінюємо перспективу, створюємо деякі «санітарні» варіанти на базі високих амбіцій. Навіть вважаємо їх своїми. Але на економічних показниках такі амбіції позначаються вкрай погано. Набагато ефективніше самостверджуватися реформаторським фразерством. А що конкретно робити? Ось саме це і визначає доктрина. В її оціночних рамках давно настав час подумати, як залучити у свою економіку стрімко зростаючий російський капітал, як свій капітал вигідно вкласти в російську економіку. І через які конкретно моделі і кроки до розвитку. А наші політичні лідери заявляють, що нікого до «труби» не підпустять, оскільки «це національне надбання».

— За таких умов ця «труба» працює прибутково?

— Якщо «надбання» сьогодні оминають, то кому воно потрібне — порожнє? Труба не може без повноцінного наповнення приносити вигоду. Не наповняється, не приносить, не одержує. Як в неї капітал вкладати, і на яких умовах — насамперед, просторових, і визначає доктрина. З'явиться така в майбутньому, отож і зміниться у бік зменшення ціна палива, яке йде «по трубі». От про що думати треба. Тим паче, що бюджет уже не витримує шквалів постійного зростання цін. Він уже не справляється зі своїми головними функціями. Через відсутність стратегії розвитку. Тривають якісь човникові поїздки, які на перспективу не працюють, сама перспектива в тумані. Обов'язок влади — суперечності знімати, а не підсилювати. А вона працює лише на сучасний момент. Вирішать чи не вирішать, домовляться чи не домовляться — це не концепція стратегічного розвитку. У ліпшому разі, це звичайне латання дірок.

А як же, запитаєте, Європа, європейський вибір, на який стільки політичних надій? Але хіба Європа в чомусь змінила своє ставлення стосовно нас? Які шанси по лінії «ЄС—Україна»? Нульові. Єврокомісари кажуть сьогодні про це відкритим текстом.

Без нової юридичної бази ЄС вступ до нього навіть таких країн, як Туреччина і Хорватія є неможливим. Хоча без Туреччини, її просторового статусу в ЄС у принципі немає перспектив на розвиток, оскільки саме вона може забезпечити єдиній Європі виходи в азійську частину материка. І Росія. Але не Україна. Така виходить розкладка. До того ж чинна структура ЄС розрахована тільки на 27 країн. Нову Конституцію ЄС почнуть обговорювати після 2010 року. Скільки часу триватиме процедура, одному Богові відомо. Як і скільки часу жити Україні в підвішеному стані? З відповіддю на це запитання поки що погано. Чи потрібна така «концепція» Україні? Що тоді їй готують?

— Повільне, але впевнене втрачання головної просторової переваги — стратегічного транзитного перехрестя Євразійського континенту. Що уже реальність. Україна попросту втрачає партнерський сенс у розвитку економічних відносин за рамками своїх кордонів. І перетворюється на самозамкнену територію.

— І до чого це призведе? До національної катастрофи чи латиноамериканської подоби, коли маса бідного населення — за гроші створює для США «продовольчу базу»? Але гірше, що така політика таїть небезпеку світової війни. Задум на Тузлі наочно показав, як події можуть піти за обвальним варіантом. І, головне, кому погрожували кулеметами і десантом? Нащадкам запорізьких козаків. Власному минулому. Звичайно, це політика абсурду. Але заради неї хочемо «санітарний кордон» облаштувати за лінією горезвісної «Балто-Чорноморської дуги імені пана Бжезинського». По кордону в тисячі кілометрів. Польща вже заявляє про готовність поставити сучасні американські ракети «стримування». А робимо вигляд, що в цьому — одна лише добра мета. І що за цим? Розкол самої України? У ліпшому разі.

— Прикро, але такий «розкол» явно прогнозується. І внутрішня політика в самій Україні послідовно ведеться з урахуванням його реальності. Переведення основних військових училищ до Львова з метою підготовки лояльних саме українському Заходу кадрів офіцерів сухопутних військ? Над Україною висить сокира. Це відчувається і за іншими ознаками. Теж свого роду доктрина.

— Але це та доктрина, яка призведе до територіального розмежування. Але найприкріше, що саме такий результат враховують і Європа, і Росія. «Югославський варіант» явно маячить в українських перспективах. Але до власної перспективи ми його не прикладаємо. Усе ті самі три сосни, серед яких заблукала наша зовнішня політика. Про це ми з вами вже якось говорили. Усе ті самі орієнтири на Польщу, який списали борги і видали кредити — за нульового економічного результату. Але Польща хоча б шукає рішення у власних інтересах. А Україна чиїх? Не випадково І. Юхновський зазначає, що «сьогодні політика Януковича позитивна. І якщо так триватиме, то можна буде сказати про правильне рішення Президента».

— ...Період стабільності?

— Те, що відбулося під час спроб запуску в робочий стан парламенту, політологи оцінюють як певний компроміс. Але таким його назвати навряд чи можна. Так, у країні трохи вщухли пристрасті. На деякий час. Тому що жодна з насущних проблем держави так і не отримала імпульсу до розв'язання. Знову висуваємо «нову програму» індустріалізації, подвоєння ВВП за п'ять років. Лунають заяви про мало не найвищі у світі темпи річного приросту національного продукту. Як і за рахунок чого?

Але от диво: що більше у нас зростання економічних показників, то швидше нас обходять країни-сусіди, то більше падіння ефективності праці. Навіть прибалтійські карлики уже випередили нас за рівнем валового продукту на душу населення. Передбачається «звузити приплив імпорту і розширити експорт. Закласти основи для реконструкції і модернізації провідних галузей. На основі відновлення оптимального балансу між накопиченням і споживанням...». Це я М. Азарова цитую. «Вступ України до СОТ», «викорінення корупції як основної причини гальмування економічних реформ», «створення прозорої економіки, основна модель якої — інноваційно-інвестиційна».

А чи є для всього цього умови, фінансові джерела? Якщо є, то в чому вони? Де політика «прориву» і чи можлива вона в принципі? Джерел фінансування на регіональному рівні бракує навіть для забезпечення фондів оплати праці. Для формування фонду заробітної плати. Не кажемо вже про індустріалізацію і модернізацію. Відроджено політику підвищення цін. Янукович звертає увагу на Митний союз, як можливість вирватися із зачарованого кола нерозв'язаних проблем, і одразу отримує «по руках» — не відповідає інтересам країни! А що відповідає? Убогість, нестабільність, «підвішений» на багато років нестабільний стан суспільства? Хоч як крути, але нам усе рівно доведеться всерйоз задуматися про ринковий простір, про переваги вільного розташування власної держави й умови включення цих переваг у господарську практику. І тут дві головні умови — СОТ, яка має відкрити простір загальносвітовий, в якому ще тільки маємо навчитися працювати, і простір Росії. Як запорука ефективності нашого власного. Треба змінювати ту політику філософію — створення з Росії образа «ворога і небезпечного сусіда». Усе це вдарить по Україні.

Без економічної інтеграції з Росією й ЄЕП самодостатня Україна не відбудеться. Навіть за умови європейської інтеграції, оскільки всі країни блоку ЄС дедалі тісніше залежні від Російського просторового чинника. Це об'єктивний процес. Незалежну і сильну Україну не можна побудувати без опори на ринок Росії. На цей ринок сьогодні спирається і Німеччина, і вся Європа. Не випадково з такою інтенсивністю до Росії почав надходити європейський капітал. А сама Росія, створивши стабілізаційний фонд, вкладає кошти не в Україну, як це було в недавні історичні часи, а воліє вивозити його в ПАР, побачивши там умови для свого потенційного розвитку. Мільярди доларів вкладають. Чому ПАР?

— ...Та тому, що там стик океанів — найважливіший економічний і геостратегічний чинник. Такі стики визначають умови економічного розвитку. Адже зовсім не випадкова економічна успішність країн Скандинавії. Без унікальних чорноземів, без ідеологічних штампів про свою винятковість, без права контролю над масштабними сухопутними маршрутами. Це північно-західний стик. На північно-східному його аналогу лідирує Японія. На південно-східному — феномен Австралії. Росія з допетровських часів усвідомлює роль океану. Спроба пробитися на березі Індійського виявилася невдалою — у брежнєвські часи. Саме тому для зміщення позицій була обрана ПАР, як господар «ще недоосвоєного» південнозахідного стику. Досвід Афганістану вочевидь переосмислений і в союзники залучена Німеччина, позиції якої в ПАР традиційно сильні. І ставка зроблена не на силу, а гроші. На економіку.

— Ще один глобальний російсько-європейський проект. А Україна повільно, але правильно, розтративши вже союзні напрацювання, сповзає в аутсайдери, відриваючи себе від джерел розвитку. У цьому реальність. І не зважати на неї вже неможливо. Ми що, такі сильні? Адже все рівно доведеться обзаводитися інтеграційними контактами. Але вже з великими зусиллями, з великими витратами і з дуже значними втратами. У тому числі обличчя. Хоча б яка коаліція прийшла до реальної влади, їй доведеться наводити зруйновані мости. І якби в нас були нормальні відносини з Росією, то хіба Путін не вклав би частину інвестицій в українську економіку? Вклав би. Тому що Росії, як і раніше, потрібен український міст в Європу. Але оскільки міст фактично вже зруйновано, вона інтенсивно шукає і успішно знаходить обхідні маршрути. Росія вирішила, що вони ефективніші за українське транзитне перехрестя. Тому в Україну вже ніхто нічого не вкладає — ні Росія, ні Європа, ні Японія, ні Китай. Ніхто. Тому що не бачать сенсу. Це пояснює гостроту внутрішньоукраїнської політичної боротьби.

В українську політику прийшла нова команда. Але серйозних змін не відбулося. Проби державі на розрив тривають. Ринок звужується. Зберігши стару ідеологію, б'ємося головою в ту саму стіну. Дедалі чіткіший перехід до адміністративних методів управління. Як і в нашого «стратегічного» грузинського партнера. І жодних рухів до справжнього економічного зростання. В умовах, коли потрібне не зростання, а прорив.

Нам потрібні сьогодні не осуди про сумнівні діяння минулого, а прориви в сфері власної економіки. А практика? Візити в Азербайджан, Польщу. Це добре. Але не в цьому просторовому форматі — розв'язання ключових проблем. Не дають ринки цих країн серйозних вигод. Самі про них мріють. Амбіції у всіх великі, але без відповідей — як їх реалізувати? Де той мис Доброї Надії, на який можна обіпертися у своєму розвитку? Не можна ж по 10—15 років стояти біля стійки, де нічого не отримуєш.

— Чому?

— Тому що крани не з твого боку. Наші лідери багато чого обіцяють власному народу. А обіцянки — не стратегія. Стратегічна лінія країни вибудовуватиметься зовсім інакше. Ведемо мову про модернізацію, індустріалізацію, а в основах марна філософія.

Мало сьогодні висунути тезу індустріалізації. Економіка потребує повнокровного використання ринкових законів. Ми ж гальмуємо їхнє застосування на принципових напрямах. Зокрема, у напрямі відкритості простору як такого. Ринок — це відкрита система. Наші політики вирішили, що це не так. Не створюються, а гальмуються умови для формування конкурентного поля, для розгортання підприємницької ініціативи. І чекаємо при цьому якогось дива. Його немає. Тому що йому немає на що обіпертися. Ще не купили виграшного лотерейного квитка, а вже просимо у Господа благодаті. Багато говоримо про ринкову економіку і нічого не робимо. Для її практичного утвердження в сфері державного буття. Тому так і живемо — від кризи до кризи. Від обіцянки до обіцянки.

«МІТТАЛ СТІЛ КРИВИЙ РІГ»: МІФИ ТА РЕАЛЬНІСТЬ

■ ІНТЕРВ'Ю

Ще не минуло й року, як колись один з гігантів української металургії комбінат «Криворіжсталь» на відкритому аукціоні в Києві став власністю найпотужнішої світової металургійної корпорації «Міттал Стіл». Цій угоді громадською думкою України дано неоднозначну оцінку. Тому протягом усього періоду господарювання нового власника не тільки у вітчизняних ЗМІ з'являються повідомлення про нібито конфліктні ситуації між новою адміністрацією і трудовим колективом та про можливість нової реприватизації.

Щоб з'ясувати ситуацію на комбінаті, тепер уже ВАТ «Міттал Стіл Кривий Ріг», наш власний кореспондент у Дніпропетровській області Михайло СКОРИК зустрівся з главою адміністрації з кадрів і зв'язків із громадськістю паном Франком ПАННІРОМ (на знімку).

— Пане Паннір, сьогодні ви можете дати оцінку результатам своєї роботи з використання потенційних можливостей металургійного підприємства?

— Скажу чесно, ми задоволені результатом нашої роботи в Україні у ВАТ «Міттал Стіл Кривий Ріг». У нас є успіхи, якими ми пишаємося. Мені приємно відзначити, що досягнуто їх за допомогою чудового робочого колективу, який ми тут знайшли. Ми також залишили практично без змін управлінський персонал, зокрема директора, що працювали тут до нашого прибуття, дотепер трудяться на своїх посадах. Як консультантів ми запросили закордонних фахівців, котрі є професіоналами у своїх галузях і, природно, знають світовий ринок металу краще. Це — фахівці з маркетингу, фінансів і постачання. Такі зміни дали змогу нам дуже швидко налагодити контроль над ефективною роботою підприємства.

— Тобто в структурі управління зміни усе-таки відбулися?

— Безумовно, ми, як і кожен власник, намагаємося працювати насамперед на результат. І ми досягли багато чого в цьому році. Порівняймо роботу комбінату за 8 місяців минулого і нинішнього років. Чистий дохід від реалізації продукції підвищився на 23%. Виробництво чавуну збільшилося на 10,8%, видобуток руди — на 12,2%. Ці результати показують і демонструють, що цей комбінат, як приватне підприємство, став працювати значно ефективніше.

— А за рахунок чого ВАТ «Міттал Стіл Кривий Ріг» почало працювати краще, адже трудовий колектив і управлінський персонал залишилися ті самі й потужності ті самі?..

— Змінилася система реалізації продукції. Раніше велику її частину вивозили до офшорних зон. Ми відмовилися від такої практики і перейшли на прямий продаж українським та закордонним споживачам. Наше підприємство виробляє 80% усього довгомірного прокату (катанка й арматура) в Україні. За цей період ВАТ «Міттал Стіл Кривий Ріг» виплавило 4 млн. 949 тис. тонн сталі й трохи менше прокату — 4 млн. 537 тис. тонн. Зі збільшення обсягів виробництва і продажу держава одержала в бюджети всіх рівнів відрахувань на 15% більше, ніж торік. Два місяці тому тут сталася велика подія: ми запросили до нас, у Кривий Ріг, найбільших потенційних і поточних покупців металу. Приїхали майже 200 представників із 46 країн. Після зустрічі ми краще зрозуміли їхні потреби, їхнє бачення розвитку наших відносин. Наголошу, для нас дуже важливо, що в серйозній розмові взяли участь і українські компанії та виробничі об'єднання, такі як асоціація «Укрметиз» тощо. Ми переконані, що прийшли у Кривий Ріг назавжди, а не тимчасово, тому ставимо собі реальні завдання, знаємо шляхи їхнього вирішення і не можемо не відзначити уміння українських робітників старанно працювати.

— В українських та інших ЗМІ поширена стійка думка, що з приходом ВАТ «Міттал Стіл Кривий Ріг» погіршилася соціальна забезпеченість трудящих. Чи так це насправді?

— Ми не могли не помітити, що деякі ЗМІ більше висвітлюють скандальні, ніж реальні новини. Це стосується і нашого підприємства. Візьмімо соціальну ситуацію, що її часто і багато критикують. Якщо розглянути реальні факти, то насправді ситуація не тільки не погіршилася, а смію заявити, значно покращилася. Ми зберегли той самий штат — більш як 55 тисяч працівників і не проводили ніяких скорочень. Водночас приймаємо на роботу випускників місцевих і обласних вищих навчальних закладів. Нинішнього року зарахували в штат 400 молодих спеціалістів, як кажуть у вас. Це — металурги, економісти, гірники та робітники інших професій. Ми готуємо майбутню зміну, бо середній вік на підприємстві досить високий: у керівного складу він становить 42 роки, а в робітничого персоналу — 38.

— Ви вважаєте, що це високий вік?

— Порівняно з іншими нашими заводами, де середній вік нижчий. Ми вважаємо, що досвідчені працівники мають завчасно готувати собі молоду зміну. А тепер про головне — заробітну плату. Сьогодні що цікавить звичайного робітника? Дуже важливо, щоб він одержував вчасно свою зарплату. Ми вчасно платимо її. За період нашої роботи тут ми тричі підвищували її: з 1 листопада минулого року, з 6 січня і 6 червня нинішнього. Середня заробітна плата сьогодні становить 1877 гривень — замість колишніх 1450 гривень і вигідно відрізняється від виплачуваної на інших українських заводах, які працюють на такому само рівні продуктивності. Зростання заробітної плати супроводжується зростанням продуктивності. Ми бачимо, що працівники це також розуміють. А для них найголовніша гарантія, що інвестор вкладає великі фінансові ресурси в розвиток комбінату.

— Пане Паннір, що ви маєте на увазі під розвитком ВАТ «Міттал Стіл Кривий Ріг», адже це і так, як ви стверджуєте, прибуткове підприємство?

— Технологічні потужності завжди потребують до себе уваги, щоб вони не відставали від світових стандартів. Зараз ми проводимо капітальний ремонт четвертої коксової батареї, доменних печей №№ 6 та 9, ремонтуємо дрібносортний стан. Наступного року будуватимемо ківш-піч і стан безперервного лиття заготовок. До 2010 року плануємо вкласти майже мільярд доларів у реконструкцію. Розмови про скорочення робочих місць, як бачите, можна вважати міфами. З ініціативи адміністрації скорочення робочих місць не передбачається. За 8 місяців 2006 року прийнято на роботу 1009 осіб.

— Повернімося до соціальних гарантій трудовому колективові. Які вони на ВАТ «Міттал Стіл Кривий Ріг»?

— Усі вони виписані в колективному договорі з профспілковим комітетом. Ми про все домовилися з моменту нашого приходу і погодилися на цифру кошторису соціальних витрат, що на 10% більша, ніж у колишніх господарів.

— Перепрошую, а в реальних грошах яка вона?

— Будь ласка, кошторис соціальних витрат становить 120 млн. грн. І спрямований на заходи з утримання дуже складної інфраструктури соціальної галузі, у тому числі й п'яти дитячих таборів на Азовському та Чорному морях, котрі, до речі, визнано найкращими оздоровчими закладами.

— А чому профспілки заявляють про невиконання власником колективної угоди?

— Їм справді не подобаються в ній окремі пункти, наприклад, житлова програма. Ми попросили їх почекати з реалізацією житлової програми, котра записана в колдоговорі — як інвестиційне зобов'язання, конкретизоване в грошах і в часі його реалізації. Коли ми розібралися, то побачили, що будівництво тягнеться п'ять років, гроші виділяли, але вони не йшли на будівельні роботи. Колишні господарі самі не будували, а купували будинки-«недобудови» і потім їх добудовували.

Зрозуміло, що новий будинок зводити значно дорожче, і зараз витрати можуть бути геть інші, ніж колись. Ми ще не порахували ці реальні витрати і ведемо переговори, як бути далі. Обидві сторони думають над цією серйозною проблемою. Адже ми будуватимемо житло за рахунок прибутку комбінату, що його заробив весь трудовий колектив. Тобто, якщо вдуматися, то один працівник матиме свою частку в прибутку у вигляді нової квартири, а інший — її не матиме.

Другий момент цієї проблеми. Ми проаналізували, що приблизно 40% працівників комбінату, котрі одержали житло, його продали. Отже, певною мірою будівництво житла не було питанням соціальної необхідності. Хтось одержав можливість додатково заробити за рахунок тих, хто справді потребує житла...

— Може, так і не планувалося, адже на квартирному обліку мають перебувати ті, хто справді потребує житла, а вийшло?..

— Так, вийшло якось не дуже прозоро. І тому ми зараз із профспілкою працюємо над створенням концепції житлової програми економічно обґрунтованої і соціально справедливої. Ми могли б видавати кредити для придбання квартир тим, хто цього потребує, —тим самим випускникам інститутів і університетів, котрі приїхали до нас на роботу, для добудування або відновлення і модернізації житла на різних умовах, що їх потрібно розробляти. А стосовно всіляких докорів на нашу адресу, то погодьтеся, за 9 місяців неможливо вирішити ідеально всі виробничі та соціальні питання.

— Якою бачите перспективу розвитку комбінату в найближчі роки, зокрема з розробкою сировинної бази?

— Для «Міттал Стіл Кривий Ріг» нині достатньо сировини зі своїх Новокриворізького ГЗК і шахтоуправлінь. І ми на стороні не купуємо залізної руди, за винятком котунів. У нас є план інвестицій до 2010 року, де ми плануємо збільшити обсяг виробництва сталі до 10 млн. тонн, замість нинішніх 7 млн. І тому комбінат потребуватиме збільшення видобутку залізної руди до 30 млн. тонн, замість нинішніх 16 млн.

Що стосується Криворізького гірничо-збагачувального комбінату окиснених руд (КГЗКОРу), те він є спільним проектом кількох країн, куди входить і Румунія, яка планувала забезпечувати сировиною свій сталеплавильний комбінат. Сьогодні Румунський сталеплавильний належить «Міттал Стіл», що означає, що ми частково є співвласниками сировинної бази КГЗКОРу. У нашій металургійній групі є достатньо споживачів руди, щоб забезпечувати його стабільний розвиток, не залежно від зміни або коливання цін на залізну руду.

Якби було проведено тендер, то ми обов'язково взяли б участь у ньому, бо вважаємо, що були б найбільш надійним партнером для держави з реального здійснення цього проекту. На нашій стороні й досвід, і фінансові можливості, й наявність потужних виробників сталі, котрі нині виробляють її до 100 млн. тонн на рік.

— Екологічні проблеми в цьому регіоні завжди були гострі. Що з ними на комбінаті?

— Екологія — це таке питання, стосовно якого кожен має особисті враження та оцінки: «Чим ми дихаємо»? Це зрозуміло. Ми всі — й працівники підприємства, і його керівники живемо в одному місті, й нам не байдуже, яким повітрям ми дихаємо, яку воду п'ємо... На сьогодні ми цілком виконуємо екологічні норми та стандарти, передбачені українським законодавством. Але ми також дивимося в майбутнє і готуємося до того, що екологічні нормативи ставатимуть жорсткішими з кожним роком. Ми плануємо спрямувати значні кошти на модернізацію технологічних процесів, що поліпшить екологічну обстановку. Ми багато працюємо з керівниками підрозділів комбінату, щоб вони не тільки орієнтувалися на виконання виробничих планів, а й змінювали своє ставлення до таких питань, як захист навколишнього середовища. Це стосується підривних робіт. Ми змінюватимемо схему підривних робіт на рудниках комбінату.

— Адже в Кривому Розі кілька років тому був випадок, коли підривна хмара «накрила» міський ринок?

— Так, ми намагаємося знайти альтернативний проект проведення підривних робіт, який менш агресивно впливав би на довкілля. І сьогодні такі сучасні проекти впроваджуються в Кривому Розі. Ми вважаємо, що міська влада також повинна бути зацікавлена в покращенні екології і стимулюванні розвиток сучасних технологій у підривній справі, сприяти в одержанні ліцензій.

— У зв'язку з цим не можу не поставити вам запитання про земельний конфлікт з місцевою владою — нібито комбінат займав 60 гектарів земель, що не належать йому?

— Це ще один міф, поширюваний у ЗМІ. Приступивши до роботи в Кривому Розі, ми встановили, що досі ніхто не робив інвентаризації земель, котрі перебувають у сфері користування комбінатом. І нині триває кропіткий процес інвентаризації.

А з міською владою і з міським головою паном Юрієм Любоненком у нас ділові хороші відносини. Ми уклали з містом контракт з розвитку міської соціальної сфери і уже виділили 6 мільйонів гривень. Це насамперед на створення інфраструктури дитячих садків, спортивної школи, поліклініки, на завершення будівництва православного храму в Саксаганському районі. Я вже не кажу про постійну допомогу технічними засобами, що їх надаємо безплатно і дуже часто.

Проте в нас не обходиться без проблем. Наприклад, коли ми спостерігаємо стійкі спроби деяких державних, у тому числі й правоохоронних, органів, м'яко кажучи, втручатися в питання, що не належать до їхньої компетенції. Час від часу ми одержуємо якісь «офіційні» запити, котрі законодавством не передбачені, а тому є непереконливими з точки зору закону і ділової етики. Наприклад, хтось пише листа, що він рекомендує укласти такий-то контракт із такою-то фірмою, і цікавиться, чому їй відмовили. Це некоректні ситуації, з якими нам доводилося зустрічатися і в інших країнах у їх перехідних періодах, наприклад, у Румунії.

— Які ви бачите механізми захисту від такого специфічного втручання в економічну діяльність?

— Складне запитання, адже весь час на нас накладається величезний обсяг перевірок нашої роботи. Ми порахували, що в першому кварталі поточного року було майже 500 людино-днів перевірок. Уявіть собі. Ми зобов'язані їм виділити кабінет, фахівця, надати документальну базу. Хоча усі вони закінчилися для нас позитивно: порушень не встановлено. Або інший нюанс: до нас надходять численні запити про виділення благодійної допомоги бюджетним організаціям, у тому числі й правоохоронним органам, державним фондам тощо. Їм важко зрозуміти, що на комбінаті затверджено і діє кодекс ділової поведінки, який поширюється на всіх працівників. Він виключає подібні види допомоги, бо такі дії можуть бути кваліфіковані як спроба впливу на державні інстанції, тобто як корупція. На щастя, ми не можемо не помітити, що така тенденція поступово, як то кажуть, виходить із моди.

— Дякую вам за відверту розмову.

Погодилися на цифру кошторису соціальних витрат, що на 10% більша, ніж у колишніх господарів

Як козаки міккі-маусами стали, або Казка напрокат

Чи є національність у Піноккіо? Дерев'яна голова, довгий ніс, кучерява чуприна та ще здатність ставати на одні й ті самі граблі по кілька разів... Наші діти вважають, що він — українець. В їхній список вітчизняних мультиплікаційних героїв також потрапили Карлсон, Вінні-Пух, Снігуронька, Гидке Каченя і Колобок... А от серед улюблених героїв — Гуффі і Міккі-Маус, Людина-Павук і черепашки ніндзя, Бетмен і Добриня Нікітич. Приміром, мультик про Добриню першокласниця Віка Чабан дивиться з ранку до ночі. Так розпочинається її знайомство з історією своєї країни...

Більшість моїх співрозмовників вважають цю проблему мультипустяшною. Тішаться собі діти — і нехай. А ще — бавляться комп'ютерними іграми, ходять до кінотеатрів... Байдуже, якою мовою. Щось надолужать у школі. Може, книгу українську прочитають. Але сьогодні наші діти читають у вісімнадцять разів менше, ніж їхні батьки в 70-ті роки. А на полицях книгарень Києва чи Львова з кожних десяти книг тільки дві — українські. Дай Боже, щоб вони прочитали шкільну програму за хрестоматією.

«Нове покоління матиме універсальну свідомість: загальносвітову, сформовану Голлівудом, або регіональну пострадянську, сформовану російськими зразками», — вважає старший науковий співробітник Інституту політичних і етнонаціональних досліджень НАН Володимир Кулик. Іншими словами, в той час як держави об'єднаної Європи витрачають кошти на збереження традицій, культури, національної самобутності, ми плекаємо громадянина світу з універсальною свідомістю. Це саме те, що потрібно постколоніальній країні (вибачте, якщо образила чиюсь гідність, але за всіма ознаками наша — таки постколоніальна).

Пан Володимир, проте, не схильний драматизувати ситуацію. «Це не суто українське явище. Не так багато країн, які масово продукують свої мультики, фільми та серіали. Більшість тією чи іншою мірою споживає чужі зразки. Унікальність тільки в тому, що в нас усе це — російською мовою».

Володимир Кулик також переконаний, що неможливо створити вітчизняного замінника для глобальних інформаційних потоків. «Ми можемо говорити лише про додаток, який був би цілком українським. Тільки, боронь Боже, не шароварним». Водночас він погоджується, що вітчизняна кіно- й телеіндустрія з огляду на економічну вигідність нині працює на ринок не так України, як Росії. А тому національні, історичні, культурні особливості небажані. От і виходить щось середнє. «На зміст держава впливати не може. Адміністрування завжди призводить до зворотних ефектів. А ось щодо мови, то це — її обов'язок». Тим паче, що згідно з офіційними результатами останнього перепису для 67,5 відсотка населення рідна мова — українська...

У можливостях держави в просуванні україномовної продукції сумнівається народний депутат від Соціалістичної партії Василь Волга. «У нас змінилися правила гри. Всім керує капітал, і поки виробництво фільмів, мультфільмів, телесеріалів українською мовою не стане модним, не приноситиме дохід, нічого не зміниться. А заклики на кшталт: «Українцю, купуй українське!» -ні до чого не приведуть. У Львові україномовну продукцію купуватиме відсотків 30 дуже свідомих людей, а в Донецьку ви прогорите».

Отже, причина в низькій якості вітчизняної анімаційної та кінопродукції? Злий ворог — ринок? Юрій Гандзюк, директор компанії «Атлантик» (більш як 60 відсотків україномовної продукції просуває на ринку саме «Атлантик»), вважає, що ворогів щонайменше три: політика, ринок і людський фактор.

«З точки зору здорового глузду вести бізнес, пов'язаний з україномовною продукцією, немає жодного сенсу, — заявив він. — Ряд глобальних мереж магазинів її просто не беруть». Якщо бізнес зорієнтований переважно на російсько- чи англомовну продукцію, просувати україномовного конкурента фінансово невигідно. До того ж часто україномовну продукцію бойкотують саме тому, що вона україномовна, і з задоволенням беруть її російські замінники. А потім звітують: на півдні та сході на вітчизняне попиту немає.

«Це неправда, — запевняє Юрій Гандзюк. — Ось приклад. Наприкінці травня в Одесі відбулася книжкова виставка, на якій ми представляли свою «Дитячу колекцію» (мультимедійні програми для дітей українською мовою). Нас запросили до одеської гімназії. Після презентації вчителі й діти купили два ящики дисків». Я запитала, де можна придбати «Дитячу колекцію» в Києві. Пан Гандзюк відповів не одразу: «Може, в «Глобусі», може, в «Метрограді»...»

Нещодавно за сприяння «Атлантика» з'явилася збірка українських мультиків на DVD. Її презентували як першу. Хоча заради справедливості слід сказати, що славнозвісний «Петрик П'яточкін», який протягом багатьох років виконує місію останнього могікана на україномовному відеоринку, на рівень DVD вийшов усе-таки раніше. Але йдеться про інше. До нової збірки «Мультики з України» ввійшли шість фільмів, музику до яких написав Олександр Спаринський і автори яких... попросили найменші гонорари. «Це наші суто вітчизняні умови праці, — зізнався Юрій Гандзюк. — Усі вимагають гроші наперед. А де їх узяти? Адже зазвичай авторський гонорар залежить від продажу». Отже, режисери наперед знають, що з продажем будуть проблеми? А ще — з першого погляду зрозуміло, що більшість анімаційних фільмів робили не так для дітей, як для журі. Саме там, на міжнародних конкурсах, можна зараз побачити вітчизняні мультфільми. Ними захоплюються дорослі дяді, видають нагороди... Після цього мультики повертаються до архівів кіностудій.

Режисер Олег Педан такі нагороди вже має. Він говорить російською мовою, але всі його мультгерої — тільки українською. Нещодавно закінчив роботу над шостим мультфільмом. П'ятий увійшов до збірки. «Це — прем'єра. Хвилююся, ніби вперше», — каже Олег Педан. Може, вже час подумати про власну збірку? «Я вмію робити мультики, а що далі — не знаю. Мабуть, це справа продюсерів».

Отже, мультики все-таки є. Вистачає і продюсерів. Але чогось усе-таки бракує? І чи праві ті, хто каже, що держава не повинна допомагати просуванню вітчизняної продукції на власному ринку? Коли ми садимо квітку і хочемо, щоб вона виросла, то поливаємо її, удобрюємо і прополюємо бур'яни... А вітчизняна мультиплікація, так само, як кінематограф, книговидання тощо, — саме та квітка, яку посадили у вже засаджений кимось, не нам (хоч і на нашій землі) квітник. Чекати, що путнє і саме пробʼється? Чи так чинять й інші держави? Ось іще один приклад, який навів Юрій Гандзюк. «Міносвіти замовило нам електронні підручники з органічної хімії для 9-10 класів. Усього 6 тисяч. Для порівняння: Міносвіти Росії, таких самих, тільки російською мовою, — майже 300 тисяч».

А Володимир Кулик нагадав, що свого часу «відсутність преференцій для українського книговидання була прямо пов'язана з бізнесовими інтересами певних політиків, які завалювали це питання у ВР».

Поки що найпродуктивніше захищають права громадян на спілкування рідною мовою представники Партії регіонів. Такої б послідовності їхнім опонентам. А як захисники російської мови ставляться до проблем україномовних дітей?

Людмила Кириченко, депутат ВР від Партії регіонів, вважає, що ця проблема — надумана. «Ми не живемо в замкнутому світі. Це — прогрес, і, хочемо ми цього чи ні, він впливає на людей, хоч би де вони були. Мультики можуть нам не подобатися, але діти їх сприймають. Міжнародна мова — англійська. І діти вивчають її з першого класу. Ми сьогодні швидше знайдемо школу, де взагалі не вивчають російську мову. Ми знайдемо школу, де дітей, які на перерві спілкуються російською, карають. Ми повинні духовно розвиватися не в односторонньому порядку. А це передбачає вивчення і української літератури та мови, і багатої російської культури, і американської. Чого ж ми будемо сьогодні цих дітей обмежувати тільки українським? Вишиванки вчити?»

Щодо обов'язку держави задовольняти духовні потреби дітей рідною мовою, пані Людмила висловилася так: «Країна повинна забезпечити всебічний розвиток дитини. Створити такі економічні умови, щоб було все: і англійською, і російською, і українською. І до чого тут мультики? Дитина і англійською їх зрозуміє!»

Тут дозвольте короткий коментар сімейного системного психотерапевта, психіатра Олександра Берчуна: «Роль мультфільмів, як і всього, що викликає в дитини інтерес, у формуванні особистості дуже велика. А мовний реєстр у сприйнятті інформації — надзвичайно важливий. Якою мовою дитина думає, такою вона повинна отримувати левову частку інформації про світ і життя. Щодо змісту... Діти переглядають один і той самий мультик багато разів. Камінчик за камінчиком будується новий будинок. Формується особистість з цінностями, які пропагуються культурами, що виробляють продукт, з рисами, не характерними для українського менталітету. Для позиціонування українського в нашій мультиплікації краще за «Козаків» Дахна поки що нічого не зроблено».

Нація — це не тільки мова. Але що таке нація без мови? В Ірландії за вивчення ірландської буває і доплачують. І все одно не кожен зможе перекласти, що написано на меморіальних плитах біля пам'ятників полеглим героям. Знають, що боролися вони за незалежність...

Націю об'єднує минуле. Але що то за нація, яку не може об'єднати її майбутнє? Хтозна, може, за кілька років сьогоднішні п'ятирічки з новою універсальною свідомістю схочуть надати нову державну назву і Україні.

А ще цікаво: які мультики дивляться діти президентів? Українського й американського?

Наталя ФІЛІПЧУК.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

НЕВЖЕ ВИДАВНИЦТВО ПОВЕРНУТЬ ГРОМАДІ?

■ **ПРИВАТИЗАЦІЯ**

Майже три роки не вщухає скандал довкола приватизації комунального підприємства «Видавничо-поліграфічний комплекс «Запоріжжя». Можливо, ця подія залишилася б не поміченою громадськістю, якби не торкнулася долі журналістських колективів, котрі квартирують у Будинку преси. І почали розгортатися небажані для ініціаторів цієї вельми заплутаної справи колізії...

Те, що колишнє партійне видавництво «Комунар», яке після серпня 1991 року перейшло у власність територіальних громад області, дихало на ладан, було всім зрозуміло. Своїм допотопним поліграфічним обладнанням та захмарними тарифами на послуги воно примусило місцеві редакції друкувати свої газети в Дніпропетровській та Донецькій областях, а коли в Запоріжжі з'явився приватний «Видавничий дім «Кераміст», стало нікому непотрібним. У тому числі й своїм господарям в особі обласної ради.

Але це так тільки здається дуже наївним людям, бо величезна будівля (і не одна) у центрі міста давно впала в око солідним дядькам, і вони чекали слушної нагоди прибрати її до рук. А підприємство, по суті, вже розвалилося і жило лише на орендну плату. На його площах розмістилися пивнички і виготовляли навіть надгробні пам'ятники. Тож привід для реорганізації напрошувався сам по собі, і 19 грудня 2003 року обласна рада прийняла рішення № 31 про створення господарського товариства з пайовою участю комунального підприємства «Видавничо-поліграфічний комплекс «Запоріжжя» та інвестора. Частиною 2 пункту 2 цього рішення передбачалося, що розмір внеску комунального підприємства «Видавничо-поліграфічний комплекс «Запоріжжя» дорівнюватиме вартості будинків, споруд, обладнання та інших матеріальних цінностей, а також інших майнових прав (у тому числі на інтелектуальну власність) та грошових коштів, які визначатимуться на підставі експертної оцінки.

Ці, як визначило ТОВ «Центр оцінки майна, бізнесу та інвестицій», не так і мало. Станом на 30 квітня 2004 року ринкова вартість об'єкта без урахування податку на додаткову вартість складала 6308627 гривень. І хоча визначений за конкурсом інвестор — страхове товариство з додатковою відповідальністю «Захід—резерв» — вносив у статутний фонд солідну суму в 10,5 мільйона гривень, «шлюб» виявився нерівним. Звісно ж, для територіальних громад області, котрі віддали свою «наречену» чужим дядькам задарма.

Дивно, але цієї невідповідності, а точніше, грубого порушення статті 15 Закону України «Про приватизацію державного майна» та статуту самого КП «ВПК «Запоріжжя», де йдеться про обов'язковий продаж цього майна та спрямування отриманих коштів до бюджету, не помітили навіть у обласній прокуратурі, хоча прокурор присутній на кожному пленарному засіданні ради. А от журналісти зчинили галас. І було чого. Нові господарі вирішили не панькатися зі своїми «квартирантами» й накрутили орендну плату так, що хоч збирай пожитки. Та що там плата, коли після кількох дошкульних публікацій було заварено вхід до редакції газети «Наше время плюс»! Щоб зайти до службового приміщення, журналісти попросили допомоги в народного депутата України Ярослава Сухого, і той, як недоторканна особа, з «болгаркою» в руках розрізав зварювальні шви на металевих дверях.

Скандал не вдався зам'яти, і врешті-решт у вересні минулого року обласна рада прийняла рішення звернутися до Господарського суду Запорізької області, щоб він відмінив статут ТОВ «Видавничо-поліграфічне об'єднання «Запоріжжя» у частині, що стосується безоплатної передачі в статутний капітал комунального майна та повернення цього майна територіальним громадам області. Але в суддів на такі речі інший погляд, і процес може тривати до безкінечності. Адже після кожного судового рішення та його оскарження справа постійно перебуває в русі від Запоріжжя до Києва і навпаки.

Крапку в цій сумній і сумнівній історії вирішили поставити депутати нового скликання обласної ради і з другої спроби звільнили з посади директора КП «Видавничо-поліграфічний комплекс «Запоріжжя» Олега Волкова як такого, що «без відповідних повноважень та правових підстав, при відсутності згоди Запорізької обласної ради на відчуження майна, порушуючи ст. 60 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» та п. 1.1 контракту від 25.04.2003 р., передав майно у вигляді цілісного майнового комплексу вартістю 6308627 грн. для формування статутного капіталу ТОВ «Видавничо-поліграфічне об'єднання «Запоріжжя», чим перевищив свої повноваження та грубо порушив законодавство». Повторилася стара притча про стрілочника, який відповідає за начальника станції, але, мабуть, так потрібно.

Особливо зворушує запізнілий протест прокурора області (правда, за ці роки їх уже було декілька) на частину 2 п. 2 рішення Запорізької обласної ради № 31 від 19.12.2003 р. «Про створення господарського товариства з пайовою участю комунального підприємства «Видавничо-поліграфічний комплекс «Запоріжжя» та інвестора». Ніде правди діти, прокурор називає речі своїми іменами, але «где ж ты раньше был»?

Одностайно підтримавши протест прокурора області, на пленарному засіданні облради, що відбулося 28 вересня, депутати проголосували за те, щоб (новопризначений) директор КП ВПК «Запоріжжя», що входить до складу ТОВ «Видавничо-поліграфічне об'єднання «Запоріжжя», «забезпечив повернення в установленому законодавством порядку майна, переданого як внесок до статутного капіталу, до спільної власності територіальних громад сіл, селищ, міст Запорізької області». Як це йому вдасться зробити, можна тільки гадати. Втім, як ми переконалися, коли можновладці хочуть, то й гори перестрибнуть, не те що закон.

Микола МАНЬКО.
Запорізька область.

Енергія загнузданого вітру

■ ІННОВАЦІЇ

75 років тому дала струм перша в СРСР Балаклавська вітроелектростанція потужністю 100 кВт — на той час найпотужніша в Європі.

Довго запрягали...

Нині альтернативна енергетика в пронизаному вічними морськими бризами Криму вважається дуже затребуваною і перспективною. За вітроенергетичним потенціалом півострів занесено до Книги рекордів України. Скажімо, на горі Ай-Петрі вітер дме 128 днів на рік, рекорд швидкості — 50 метрів на секунду. Цьому заздрять американські фахівці з Каліфорнійського плато, нашпигованого вітроагрегатами. До речі, свої перші Крим отримав від американських фірм. З часом з'ясувалося, що заокеанські пристрої у Чорноморському й на Донузлаві — це вчорашній день, не пристосовані до наших рвучких вітрів, задорогі в обслуговуванні і швидко виходять з ладу.

Як стверджують фахівці, будівництво електростанцій на непопулярній, морально застарілій вітротехніці, як це практикували раніше, обумовлювалося державним замовленням для ВО «Південмаш», інтереси якого свого часу активно лобіювалися. Тим само пояснюють і освоєння серійного виробництва ТВ-48/600 потужністю 600 кВт — маловідомої бельгійської фірми. За такого підходу до справи на істотне збільшення частки альтернативної енергетики у вітчизняному ПЕК годі було сподіватися. Країна ж чимдалі, то дедалі більше потребувала нетрадиційних джерел енергії.

З попутним вітром

Утім, саме цей «гіркий» досвід, та ще хронічна відсутність коштів на розробки світового рівня, спонукав перших ентузіастів — творців вітчизняних вітроагрегатів вивчити світовий досвід. Так почали купувати ліцензії на виготовлення вітряків задля запуску їх у серію, а на зароблені гроші створювати власні конструкції. Життя навчило й іншому — уважніше вивчати тенденції розвитку ПЕК і тарифної політики, віднаходити шляхи економіко-правового регулювання роботи енергокомпаній. І дійшли висновку: світові тенденції закликають до масштабного впровадження відновлюваних екологічно чистих джерел енергії. Для Криму це — знахідка, бо йдеться ж про збереження довкілля...

Тепер ми здатні випускати якісне вітчизняне устаткування. Розроблено Комплексну науково-технічну програму розвитку нетрадиційних відновлюваних джерел енергії до 2010 року. Створено «Атлас вітрів». Успішно діють Ахтаська, Донузлавська, Тарханкутська, Сакська й Судакська ВЕС. Сьогодні півострів дає близько 40 відсотків усієї виробленої вітром електроенергії. Щоб її виробляти, не треба тягнути лінії електропередач у віддалені, важкодоступні території. Тут, де майже цілий рік гуляють вітри, достатньо спорудити сучасний, дешевший, екологічно чистий та надійний вітряк, постійно отримувати електроенергію та заряджати акумулятори. А під'єднувати їх у ті короткі періоди, коли вітри вщухають. Новинки вчених випробовують у сертифікаційному центрі.

Корекція на вимоги часу

— Російський «Газпром» віддає перевагу комерційним відносинам з Україною, які будуватимуться на тих само принципах, що й з країнами Західної Європи, — таку заяву зробив на Міжнародному енергетичному форумі в Ялті заступник начальника управління з поставок і реалізації блакитного палива цієї компанії Анатолій Подмишальський.

Отже, газ продаватимуть нам за ринковими цінами. Тим часом, за даними міністра палива й енергетики України Юрія Бойка, для забезпечення енергетичних потреб Криму необхідно вкласти більш як мільярд доларів США. За словами міністра, в регіоні швидко зростає енергоспоживання, тоді як спрацювання основних фондів енергетики півострова перевищує середній показник по країні. А енергія загнузданого вітру, як підрахували спеціалісти, здатна лише в найперспективніших регіонах країни покрити до третини обсягів споживання Української електроенергії.

Однак... проблема на державному рівні висвітлюється недостатньо. Загальноукраїнська програма з вітроенергетики фінансується абияк. Щоб налагодити передбачений з наступного року серійний випуск вітроелектростанцій на 600 кВт і мегаватників потрібні інвестори та інвестиції, аби на порядок збільшити обсяги виробництва, зміцнити надію у втілення проекту будівництва в Криму вітростанцій загальною потужністю 300 МВт. Такий підхід на Заході вже норма.

У резерві ж кримчан не тільки великі перспективи віддачі уміло загнузданого вітру, а й щедрий надмір сонячної енергії, завдяки якому можна вже нині повністю забезпечити себе гарячою водою й обігрітися. Уже почав давати свої перші плоди інноваційний проект «Десять тисяч сонячних дахів у Криму». Завдяки пекучому сонцю жителі півострова, передусім мешканці приватних будинків, можуть повністю забезпечити себе автономним теплопостачанням за рахунок геліоустановок, у яких воду нагріває сонячне проміння до 150 градусів. А ще є ціла низка простих біогазових установок, здатних ефективно переробляти накопичений на господарських дворищах селян й фермах гній. Є й різні типи невеликих ефективних вітродвигунів, здатних виробляти дозовану кількість енергії — знахідка для фермерів, сільських домогосподарств. За вартістю вони доступні родині й середнього статку. Саме завдяки таким вітрякам Німеччина й Франція витрачають на виробництво однієї тонни зерна 25—50 кілограмів умовного палива, тоді як ми — 160—200.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Паперова історія

■ ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Давній шанувальник і дописувач «Голосу України» Петро Іванович О. — дуже уважний читач. З публікацій заочно знає весь творчий колектив редакції. І сам не раз дописував до газети на близькі йому теми.

— Я — інвалід Великої Вітчизняної війни 1-ої групи, — розповідає він. — У січні цього року мені виповнилося 90 років. Воював, визволяв землю від фашистів, маю поранення різних ступенів, багато державних нагород, медалі, ордени. Моя характеристика — на моїх грудях. Після війни працював у різних державних установах.

Фраза «моя характеристика — на моїх грудях» (маються на увазі нагороди) прозвучала комічно, бо чоловік саме був у хатньому одязі.

А проблема його ось у чому.

Квартира, у якій він проживає з 1979 року, потребує негайного ремонту. Інвалід війни звернувся по допомогу до Київської міської державної адміністрації. Невдовзі отримав відповідь, що його включено до переліку інвалідів, ветеранів війни та одиноких громадян, у квартирах яких необхідно провести ремонтні роботи за рахунок коштів програми «Турбота».

Петро Іванович О., незважаючи на вік, — людина не слабкої вдачі і звик доводити справу до логічного кінця, тож став писати листи з вимогою негайно відремонтувати квартиру. Відповіді надходили регулярно на адресу скаржника і у вищу інстанцію. Читаємо одну з них: «на ремонт квартири була складена кошторисна документація вартістю робіт 5100 гривень. На даний час з мешканцем квартири проходить узгодження матеріалів, а саме кольору шпалер, виду та кольору умивальника, та деяких інших робіт».

Надаємо слово безпосереднім виконувачам ремонтних робіт у квартирі ветерана. Тільки-но почули прізвище, відреагували недвозначно: «Що, і до вас уже добрався?». Ось що розповів заступник начальника управління житлово-комунального господарства району, у якому розташований будинок нашого дописувача:

— Ми хотіли допомогти інваліду, склали кошторис, купили необхідні матеріали, відправили ремонтників. Петро Іванович до всього мав претензії: не така фарба, не така мийка, ванна, лінолеум. Поступово з'ясувалося, що ми зобов'язані встановити у його квартирі імпортну сантехніку, а всі роботи мають виконувати лише молоді жінки. Згодом зовсім перестав пускати майстрів у квартиру, а якщо і вдавалося пройти до нього, то, приміром, доки хтось відволікав його розмовами, інші — робили ремонт. Та й взагалі, у цій квартирі прописана його донька, а за місцем його прописки ремонт зроблено силами іншого району. То чого він каламутить воду?

Коли я переповіла зміст цієї розмови Петру Івановичу, він обурено викрикнув: «Брехня! Ніхто ніякого ремонту на тій квартирі не робив. Це все вигадки!»

Цитуючи статті й закони, ветеран наголошував: зобов'язані. Квартири громадян комунальні служби зобов'язані ремонтувати через п'ять років. Це, так би мовити, контрольний ремонт після здачі будинку в експлуатацію. А через двадцять років належить робити капітальний ремонт.

Так, держава перед своїми громадянами має зобов'язання. А ми, квартиронаймачі, хіба не зобов'язані утримувати свої помешкання у чистоті й порядку? Квартира Петра Івановича розташована на центральній вулиці столиці, в ошатному будинку. Коли потрапляєш за поріг — виникає бажання швидше звідти вийти. Бруд, павутиння, через немиті вікна видніється захаращений різним мотлохом балкон...

Хто має мити підлогу в наших квартирах чи бодай косметично білити стіни, прибирати балкони, як не ми самі? Вода і ганчірка коштують недорого... А скаржник наш не одинокий, дві його доньки мешкають у столиці, третя з сім'єю — за кордоном.

Не називаємо прізвище ветерана з поваги до його бойових нагород. Про цей випадок взагалі можна було не писати. Та в пошті останнім часом трапляються листи з дещо дивною позицією дописувачів стосовно журналістів — «зобов'язані». Після прочитання їх журналіст зобов'язаний хапати віник і негайно їхати прибирати чиєсь помешкання. А в той же час хтось справді потребує допомоги і підтримки журналістського пера...

Марія ДАВИДЕНКО.

■ ТЕМА

Прийди, Сталіне!

У вранішню годину пік на столичній станції метро «Дарниця» проблема: щоб зайти на платформу, доводиться чекати у кращому разі 5—15 хв. Недавно простояла у натовпі пасажирів 40 хвилин. Чергові оголошували: у зв'язку з переповненими переходами та касовим залом вхід призупинено, просимо за можливості скористатися іншими станціями метро...

На що тисячний натовп реагував по-різному: одні закликали ламати двері, інші останніми словами обзивали міліціонерів, але здебільшого лаяли представників усіх рівнів влади, які «мерседесами доїжджають до крісел і лантухами гребуть зарплату». Чимало з тих, хто потрапив у цю ситуацію, не добирали слів і крили владу з усіма варіаціями російського мату. Переконалася: щоб зчинити паніку, під час якої мало хто вийшов би неушкодженим, а дехто й живим, варто було лише невеликої «іскри» на кшталт «сам такий». Дивовижно, як такого досі не сталося...

Та я про інше: на кого покладалися люди в натовпі? Варто було одному з чоловіків старшого віку запропонувати «вихід», мовляв, Сталіна на цю владу бракує, як натовп охоче його підтримав: «І не одного!» Цілком серйозно пропонувалися інші кандидатури: якби прийшов Берія, Каганович, Путін і навіть... Тарас Шевченко, то такого неподобства не було б! Щоправда, коли хтось заїкнувся, що з цим могла б впоратися також Юлія Тимошенко, то автора відразу заклювали, мовляв, уже приходила. Інші покладали надії на Президента: коли б Ющенко знав, то такого б не було. Мабуть, не варто переповідати реакцію на це мимовільних заручників ситуації...

Водночас ніхто не обмовився про міську владу, котра несе відповідальність за ситуацію, що склалася в цьому конкретному випадку. Адже неподалік споруджується другий вихід на станцію метро "Дарниця", що його начальник київського метрополітену Микола Шавловський пообіцяв відкрити до Дня незалежності. Вочевидь не склалося, але з цього приводу киянам ніхто не пояснив, чому, а найголовніше — коли це станеться, що народило безліч чуток. Передовсім про розкрадені самою владою гроші на будівництво, що саме з цієї причини не закінчено.

Тим часом, за повідомленнями інформагенцій, Президент Віктор Ющенко, на якого сподівався натовп біля станції метро «Дарниця», і котрий, як вважали пасажири, «не знає» про їхні біди, побував у Берліні. Його, як головного героя помаранчевої революції, відзначено німецькою національною премією «Квадрига» — 25 тисяч євро. Тож наша влада живе своїм життям, а ми, громадяни, своїм. Утім, хто зробив нашого Президента героєм? Учасники помаранчевої революції, пересічні громадяни, в тому числі й кияни. Це означає, що премія належить передовсім їм. Поділиться з ними Президент? Приміром, на спорудження ще одного виходу до станції метро «Дарниця»...

І насамкінець. Зателефонувала першому заступникові управління транспорту, зв'язку та інформатизації КМДА Івану Новохацькому: що з цим першим довгобудом нової київської влади? «Як і планувало, здамо об'єкт до кінця року, пояснив Іван Олександрович. Фінансування теж здійснюється без проблем — із 36,5 млн. освоєно 17,5 млн. грн. Щодо заяв начальника метрополітену про готовність до Дня незалежності, то я їх не коментувати».

Тож премію Президента можна спрямувати на іншу добру справу?

Валентина ПИСАНСЬКА.

Господарський суд Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) ухвалою від 27 вересня 2006 року по справі №13/143-Б порушив справу про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Красилівський машинобудівний завод» (ЄДРПОУ 14310394, адреса: 31000, Хмельницька область, м. Красилів, вул. Центральна, 16, р/р 26000091785001 Хмельницька Філія АК «Укрінбанк», МФО 315397).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Синишина Олега Андрійовича (01103, м. Київ, вул. Драгомирова, 10-а, кв. 29, ліцензія АБ №271637 від 29.12.2005 року).

Заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

У відповідності до ст. 51 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) постановою від 27 вересня 2006 р. по справі №43/697 визнав банкрутом ТОВ «Торговий дім «Зоряний» (04112, м. Київ, вул. Танкова, 4, ІПН 32984491) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Денисенко Віктора Михайловича (03113, м. Київ, проспект Перемоги, 57, к. 1707).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня опублікування цього оголошення.

Господарським судом Волинської області (м. Луцьк, пр. Волі, 54) по справі №7/133-Б визнано банкрутом приватного підприємця Лифенко Тетяну Михайлівну, код 2222221881 (м. Луцьк, вул. Сагайдачного, 5/74, розрахунковий рахунок 26001233697001 в ВГРУ КБ «Приватбанк», МФО 303440).

Арбітражним керуючим призначено Жиліча Олександра Васильовича (ліц. Мінекономіки з питань Європейської інтеграції серія АБ №176066 від 14.06.2005 р., адреса: 43010, м. Луцьк, вул. Коперніка, 3-а).

Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця.

Постановою Господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 19.09.06 р. по справі № Б-19/103-06 приватне підприємство "ПРОМТЕКС-2005" (ЄДРПОУ 33725020) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Котляра Костянтина Вікторовича. Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення за адресою: 61141, м. Харків, вул. Клочківська, 105-А, кв. 53

В оголошенні опублікованому в газеті «Голос України» № 178 (3928) від 26.09.06 р. по справі 20/53 Б про банкрутство ТОВ «Донбасторгкомплект» код підприємства слід читати 32900590.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, вул. Куйбишева 1-А, м, Дніпропетровськ) від 27.09.2006 р. по справі № Б 15/165-06 визнано банкрутом Акціонерне товариство закритого типу науково-виробниче підприємство «Техелектросервіс» (ЄДРПОУ 24443280; 49107, шосе Запорізьке, 2А, кв. 26, м. Дніпропетровськ; п/р № 26003116443001 в ДФ ЗАТ КБ «ПриватБанк», у м. Дніпропетровськ, МФО 305299), відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначений Глядченко Володимир Миколайович (49055, пр. Кірова 96/13, м. Дніпропетровськ).

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49000, вул. Куйбишева, 1-А, м. Дніпропетровськ) від 12.09.2006 р. у справі №Б 26/94/06 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Іванівське» (ЄДРПОУ 30506236; 52952, Дніпропетровська область, Межевський район, с. Іванівка, п/р 26001268829001 в Павлоградській філії КБ ПриватБанк, МФО 305727) відкрита ліквідаційна процедура і ліквідатором призначено Венську Оксану Олександрівну (49116, м. Дніпропетровськ, вул. М. Рильського, 137, тел.: 8 (056) 788-44-20).

Постановою господарського суду Сумської області №7/150-06 від 14.09.2006 р. за ознаками передбаченими ст. 51 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» визнано банкрутом Спільне українсько-болгарське підприємство «Слов'янець» (Сумська обл., м. Конотоп, вул. Вирівська, 64, код 05381834).

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Шевича Олександра Миколайовича, ліцензія АА №668288 від 09.10.2003 р., м. Суми, вул. 20 років Перемоги, 7, оф. 301, тел.: (0542) 218-869.

Заяви кредиторів приймаються ліквідатором протягом 30 днів з дня опублікування даного оголошення.

Господарським судом Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі 54А) Постановою від 11.07.2006 року по справі № 4/73-Б визнано банкрутом Спільне Українсько-Польсько-Литовське підприємство «БОХУН», код ЄДРПОУ 21743751 (43025, м. Луцьк, вул. Б. Хмельницького, 53).

Ліквідатором підприємства призначено Кушнірука Олександра Леонідовича (ліцензія Мінекономіки України від 24.06.2004 року № 783223).

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця.

Філія Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області та керуючий санацією ВАТ "Дніпроенерго"

повідомляють про проведення публічних торгів (аукціону) з реалізації майна підприємства, що знаходиться в процедурі санації.

На публічні торги виставляється наступне майно:

Лот №1: Будинок їдальні на 300 місць, площею 654,9 кв.м, розташований за адресою: Дніпропетровська область, м. Зеленодольськ, вул. Залізнична, 1. Початкова ціна продажу 53901,60 грн., з ПДВ;

Лот №2: Нежитлова будівля, будинок водної станції, площею 363,1 кв.м, розташований за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Кантемирівська, 2-Д. Початкова ціна продажу 176318,40 грн., з ПДВ.

Гарантійні внески у розмірі 10% від початкової ціни продажу майна, що реалізується, перераховуться філії Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області на р/р 2600827020 в ЗОД АППБ "Аваль" м. Запоріжжя, МФО 313827, код ОКПО 26252756.

Реєстраційний збір 17 грн. за комплект документів для реєстрації публічних торгів (аукціону) перераховуться філії Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області на р/р 260082431 в ЗОД АППБ "Аваль" м. Запоріжжя, МФО 313827, код ОКПО 26252756.

Заявки на участь у публічних торгах (аукціоні) приймаються не пізніше, ніж за три дні до дати проведення аукціону за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95 з 10.00 до 17.00 (крім вихідних).

Для ознайомлення з майном та оформлення участі у публічних торгах (аукціоні) звертатися за телефоном: 8(061) 220-42-07.

Публічні торги (аукціон) відбудуться 07 листопада 2006 р. об 11.00 за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95.

Господарський суд Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) ухвалою від 11.09.2006 р. порушив провадження у справі № 16/99/06 про банкрутство **Товариства з обмеженою відповідальністю "Агрофірма "Ареал"** (код за ЄДРПОУ 30419573, адреса: 71112, Запорізька область, м. Бердянськ, вул. Рози Люксембург, 57, р/р 2600330160517 в Бердянському відділенні "Промінвестбанку", МФО 313117).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Пянтковського Вадима Анатолійовича, ліцензія на право провадження діяльності арбітражного керуючого серії АА № 779152 від 27.07.2004 року (69002, м. Запоріжжя, вул. Артема, 67, кв.56).

Письмові заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування цього оголошення

Господарським судом Волинської області (43000, м. Луцьк, просп. Волі 54А) по справі № 1/83-Б визнано банкрутом ПП «Волинськонтракт», код ЄДРПОУ 13369385, юридична адреса: 43001, м. Луцьк, просп. Відродження,1/217, розрахунковий рахунок відсутній.

Арбітражним керуючим призначено Костюкевича Івана Миколайовича (ліцензія Міністерства економіки та з питань Європейської інтеграції України серія АА № 176084 від 16.06.2005 року, адреса: 43018, м. Луцьк, вул. Світла, 5/3).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з моменту оголошення.

Господарським судом Запорізької області визнано банкрутами та відкрито ліквідаційні процедури щодо наступних підприємств:

1) постановою від 05.09.2006 р. по справі №21/82/06 - Товариство з обмеженою відповідальністю «Дитячий оздоровчий центр «Чайка» (Запорізька обл., м. Бердянськ, вул. Бахчисарайська, буд. 5, код ЄДРПОУ 32298077, р/р 26039319301810 в БФ ВАТ «Державний ощадний банк», МФО 373102);

2) постановою від 04.09.2006 р. по справі №21/173/06 - Товариство з обмеженою відповідальністю «Гріфін» (Запорізька обл., м. Енергодар, вул. Комсомольська, 55/109, код ЄДРПОУ 32407245).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кравченко Радіона Миколайовича (71500, Запорізька обл., м. Енергодар, а/с 42; ліцензія АА №783025), тел.: (066) 143-97-78.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Орбел Констракшн»

(код ЄДРПОУ 34415017), яке зареєстроване Печерською районною у місті Києві державною адміністрацією 02.06.2006 року за № 1 070 102 0000 020304, повідомляє про придбання на підставі договору купівлі-продажу №1/2006 Л від 10.07.2006 року частини частки у Статутному капіталі Товариства з обмеженою відповідальністю «Алакор Логістик» (код ЄДРПОУ 34415106), яке зареєстроване Печерською районною у місті Києві державною адміністрацією 06.06.2006 року за № 1 070 102 0000 020361, в розмірі 99% Статутного капіталу.

Філія Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області та керуючий санацією ВАТ "Дніпрохімбуд"

повідомляють про проведення публічних торгів (аукціону) з реалізації майна підприємства-боржника.

На публічні торги виставляється майно, розташоване за адресою : м. Дніпродзержинськ, вул. Чайковського, 3-Г:

Лот №1: Будівлі механічних майстерень. Початкова ціна продажу лота 54333,00 грн., з ПДВ.

Умови участі в публічних торгах (аукціоні) та перелік майна на сайті: www.bankrot.zp.ua та за телефоном: (061) 220-42-07.

Публічні торги (аукціон) відбудуться 06 листопада 2006 р. об 11.00 за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95.

ШАНОВНИЙ АКЦІОНЕР!

На виконання ст. 43 Закону України „Про господарські товариства" Правління закритого акціонерного товариства транснаціональна фінансово-промислова нафтова компанія „Укртатнафта" повідомляє про доповнення Порядку денного Загальних зборів акціонерів АТ „Укртатнафта" призначених на 25.10.2006р. питанням: **"Про фінансування модернізації АТ "Укртатнафта"**, а також доповнення питань Порядку денного Загальних зборів акціонерів шляхом викладення їх у новій редакції:

Питання №8:
"Про продаж акцій дочірнього товариства АТ "Укртатнафта".

Питання №9:
"Про організацію дочірньої компанії АТ "Укртатнафта".

З матеріалами з питань Порядку денного Загальних зборів акціонерів можна ознайомитися у робочі дні за адресою:

м. Кременчук, вул. Свіштовська, 3
Управління з корпоративних прав та акціонерного капіталу

Довідки за телефонами у м. Кременчуці:
(0536) 76-19-19, 76-82-95, 76-86-17
Факс (0536) 76-19-33

Господарський суд м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44 б) Постановою по справі № 43/662 від 20.09.2006 р. визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «НГК Альфа-Крекінг» (адреса: 03150, м. Київ, вул. Червоноармійська, 66-Б, код ЄДРПОУ 31199434), п/р 2600001300690 в «Укрпромбанк» м. Києва, МФО 321228, і відкриває ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Заїкіну Людмилу Анатоліївну (адреса: м. Київ, вул. Тургенівська, 52/58).

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до господарського суду м. Києва.

У відповідності до ст. 51 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) постановою від 27 вересня 2006 р. по справі № 43/698 визнав банкрутом ТОВ «БФ «АСТРАБУД» (04119, м. Київ, вул. Дегтярівська, 31, ІПН 32984575) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Денисенко Віктора Михайловича (03113, м. Київ, проспект Перемоги, 57, к. 1707).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня опублікування цього оголошення.

Господарським судом Херсонської області визнано банкрутом ПП «Морской Орел» (код 30069742) та відкрито ліквідаційну процедуру (справа № 5/148-Б-06).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця. Ліквідатор Римша І. Ю., тел.: 8 (067) 367-35-65, м. Херсон, вул. Карбишева, 4, к. 22.

Ухвалою господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 14.09.2006 р. порушена справа № 7/73 про банкрутство ТОВ «Агропостач» 39000, Полтавська область, Глобинський район, м. Глобине, вул. Воровського, 1, код ЄДРПОУ 31876839, р/р 26005442902001 в Кременчуцькій філії ЗАТ КБ «Приватбанк», МФО 331531).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Телешуна Ю. В. (ліцензія № 271693 від 08.02.2006 р., адреса: 36003, м. Полтава, майдан Незалежності, 1-б, тел./факс: (0532) 56-48-36).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня опублікування оголошення.

Філія Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області організує пошук покупців на наступне майно, розташоване за адресою: м. Дніпродзержинськ, пр. Леніна, 85: **Нежитлове двохповерхове приміщення** з виходом на червону лінію, загальною площею 548,8 кв.м., землевідвід 0,27 Га. Початкова ціна продажу лота 1805552,00 грн., з ПДВ. Довідки за тел. 8 (061) 220-42-07

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) постановою від 31.08.2006 р. по справі №43/1-23/56-б визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру СП ТОВ «Торговий дім «Татнафта-Україна» (юр. адреса: 04074, м. Київ, вул. Автозаводська, 5, кв. 233, код 23504692, пошт. адреса: 04071, м. Київ, вул. Набережно-Лугова, 9, рах. 2600045 в КФ АКБ «МТ-Банк», МФО 320962).

Ліквідатором банкрута призначено Щербаня О. М., ліцензія АБ №271582 від 30.11.2005 р., поштова адреса: 01030, м. Київ, а/с 157.

Господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) за заявою ТОВ «Ювілейне» порушено провадження у справі № 10/152-06 про визнання банкрутом Товариства з обмеженою відповідальністю «Ювілейне» (21001, м. Вінниця, вул. Коцюбинського, 11; п/р 26008000744001 в філії АКБ «Імексбанк» у м. Києві, МФО 300766; код підприємства 13312965).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Северина Сергія Леонідовича, ліцензія АБ № 271636 від 28.12.05 р., адреса: м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 2, к. 710, тел. 52-03-55. Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 25.09.2006 р. по справі №Б 26/8/02 Відкрите Акціонерне Товариство «Дніпропетровський силікатний завод» (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Комісара Крилова, 1-б, п/р 26001050600452 у Лівобережному відділенні КБ «ПриватБанк» м. Дніпропетровськ, МФО 305299) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено Андросову Вікторію Євгенівну, ліцензія АА №719835, адреса: м. Дніпропетровськ, пр. Пушкіна, 57/1.

Постановою господарського суду Сумської області (40030, м. Суми, пр-т Шевченко, 18/1) від 24.07.2006 року по справі №8/374-06 Товариство з обмеженою відповідальністю «ІТМ» (42303, Сумська обл., Сумський район, с. Стецьківка, вул. Леніна, 16-А, код 14004734) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено Кривенка Бориса Григоровича, ліцензія Мінекономіки серія АБ №116043 видана 15.11.2004 р.

Місцезнаходження: 40030, м. Суми, пл. Незалежності, 1, офіс 408, тел.: 8 (0542) 619-837.

ПАРАД ПОРАД
П'ЯТНИЦЯ, 6 ЖОВТНЯ 2006 ■ № 186 (3936)

Завтра у західних областях малохмарно; температура вночі 3—8° тепла, вдень 15—20°. У східних областях, Криму та Приазов'ї мінлива хмарність, вдень короткочасний дощ, місцями гроза. Температура вночі 10— 15°, вдень 15—20°, в Криму до 24° тепла. На решті території хмарно, часом дощі, місцями грози. У північних областях вночі 4—9° тепла; вдень 14—19°.

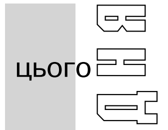

6 ЖОВТНЯ

■ 1876. Народився вчений та громадський діяч Сергій Єфремов. ■ 1881. Народився драматург Іван Кочерга («Свіччине весілля», «Майстри часу»). ■ 1924. У Харкові почала діяти перша в УРСР радіостанція. Початок радіомовлення в Україні. ■ 1926. Помер фольклорист Володимир Гнатюк. ■ 1927. У Нью-Йорку відбулась прем'єра першого звукового фільму. ■ 1948. Ашхабадський землетрус. Місто зруйноване повністю. Понад 100 тис. жертв.

Кому довірити здоров'я?

■ **ВАШ ВИБІР**

Є такий анекдот:

— Здрастуйте, безкоштовний лікарю! — Здрастуйте, безнадійний хворий!

А щоб цей анекдот нікого не образив, наведу приклад зі свого життя. Звернулась я одного разу за консультацією в районну поліклініку. Лікар, вислухавши мене, поставив діагноз. А потім відправив на аналізи (усі вони виявилися платними). Після цього лікар підтвердив свій діагноз і сказав, що якщо я негайно не почну лікуватися, то незабаром віддам Богові душу. Коли ж я звернулася в приватну лабораторію і здала аналізи (які, до речі, коштували дешевше, ніж у поліклініці), то все виявилося зовсім навпаки: я цілком здорова і немає ні найменшої підозри на діагноз горе-лікаря.

Тому, щоб не витрачати зайві гроші, сили, час, нерви (як це було в моєму випадку), візьміть до відома наступні поради.

1. Мій друг-стоматолог говорить, що потрібно шукати не лікарню, а фахівця. Тому не відкидайте все-таки безплатну медицину. Краще нехай знайомі порадять вам хорошого кваліфікованого лікаря. А де він працює: у приватній клініці чи в державній, — значення не має.

2. Не бійтеся молодих лікарів. Адже не завжди високий професійний рівень залежить від великого стажу практики.

3. Напевно, ви помічали, що багато лікарів однієї спеціалізації у спілкуванні з пацієнтами досить схожі між собою? Я, наприклад, завжди боялася спілкуватися з хірургами й отоларингологами. Мені вони здавалися неговіркими та сердитими. Але ж через це не можна ігнорувати їхні професіоналізм. Тому, якщо лікар вам неприємний, спробуйте для себе вирішити, чи зможете ви закривати очі на його тон, манеру спілкування. Адже, можливо, ви з ним ще кілька разів консультуватиметеся, і відчувати зайвий раз дискомфорт вам ні до чого.

4. Після того, як лікар поставить вам діагноз, не лінуйтеся перевіритися ще хоча б у двох фахівців. Ви порівняєте, хто і що вам говорить, яке пропонують лікування. А потім уже вирішите, кому з них довірити своє здоров'я.

Надіслала Лариса ІВАНОВА.

Полтава.

■ **ЗАТИШОК У БУДИНКУ**

А навколо квіти

Краса і затишок у нашій домівці багато в чому залежать не тільки від кількості кімнатних рослин, а й від правильного і гармонічного їх розміщення. На маленькому столику, наприклад, доречна невелика посудина з кількома квітками або мініатюрним кущиком. Дуже пожвавлюють приміщення підвісні та настінні вази з виткими рослинами. Велику кімнату можна розділити легкою ажурною решіткою з металу або дерева з гарними квітами. Відокремити в кімнаті куточок можна і кількома великими декоративними рослинами. Під час розставляння необхідно враховувати біологічні особливості рослин, їхні потреби у теплі та світлі, а також кольорову гаму.

Рослини з барвистим листям треба розставляти, зважаючи на гру контрастів і відтінків. Деякі кольори можна посилювати й ослабляти іншими: жовтогарячий поруч із синім стає ще яскравішим, а синій — ще холоднішим; червоний колір посилюється зеленим. Квіти в кімнаті мають добре поєднуватися між собою, а також бути в гармонічній відповідності з меблями та обстановкою.

Світлолюбні кімнатні рослини найкраще розміщати на вікнах або поруч з ними. На підвіконнях квіти мають стояти вільно, не зачіпаючи скло. Від дотику до скла влітку можливі опіки, узимку — обмерзання, а навесні і восени — загнивання листя і квіток. Щоб рослини не затінювали одна одну, вікна можна облаштувати спеціальними поличками і підставками.

Поріг для жаб

У приміщення, орендоване нашою сільською бібліотекою, проникли жаби. Тепер не знаємо, як їх позбутися. Підкажіть, будь ласка. Думаю, що ваші поради допоможуть не тільки нам.

Надія ЛЄСКОВА.

Харківська область.

Радить кандидат біологічних наук, біолог відділу особливо небезпечних інфекцій Центральної санепідемстанції Міністерства охорони здоров'я України Олександр ЗИКОВ:

— Імовірно, бібліотека знаходиться в сирому приміщенні, і жаби «облюбували» його як денний чи сезонний притулок. Щоб ці земноводні не проникали в будинок, їх необхідно позбавити шляхів доступу. Високий поріг (15—20 см) стане для них нездоланною перешкодою. Якщо в стінах будинку є вентиляційні отвори, їх варто закрити ґратами з дрібними комірками. А жаб, що вже проникли в приміщення, необхідно виловити і випустити в природу.

Варто пам'ятати, що жаби, як і інші земноводні, харчуються комахами і, мешкаючи в найрізноманітніших місцях, приносять величезну користь садам, городам, полям, лісам і лугам, винищуючи шкідників. На особливу увагу заслуговує те, що жаби полюють уночі, коли більшість комахоїдних птахів спить.

■ **ЗАПАСИ НА ЗИМУ**

Лечо з кабачків

Візьміть: 1,5 кг кабачків, 6 штук солодкого перцю, 6 цибулин, 1 кг помідорів.

Приготуйте маринад: 2/3 склянки олії, 2/3 склянки цукру, 1,5 ст. ложки солі, 0,5 склянки 9-відсоткового оцту.

Очистіть від шкірки й насіння кабачки, а перець від насіння й наріжте соломкою, цибулю — півкільцями, помідори пропустіть через м'ясорубку.

Коли закипить маринад, обережно кладіть по черзі: кабачки (проваріть 15 хвилин), далі цибулю (варіть ще 5 хвилин), потім додайте перець (знову 5 хвилин) і, насамкінець, помідори (варіть 5-10 хвилин). Не хвилюйтеся, що не вистачить рідини, кабачки пустять сік. Розкладіть у простерилізовані банки й закрутіть металевими кришками. Вихід: три літра готового лечо.

Варення

Візьміть: 1 кг кабачків, 1 кг цукру, 1 лимон.

Почистіть від шкірки та насіння кабачки, поріжте кубиками. Присипте їх цукром, щоб пустили сік, додайте дрібно покришений лимон або його сік. Варіть 45—50 хвилин. А потім — у банки!

Наталія БОРИСПІЛЬСЬКА.

■ **ЗБЕРІГАЄМО КРУПИ**

Часник — від комах

Практично всі крупи можуть довго зберігатися у вас вдома. І щоб крупа не зіпсувалася, необхідно ретельно підготувати її до зберігання.

* Насамперед, приміщення повинне бути сухим і чистим, з постійною кімнатною температурою.

* Перед тим як висипати куплену крупу в баночки, її потрібно добре просушити. Для цього її розсипають тонким шаром на аркуші паперу. Через кілька днів підсушену крупу висипають у полотняну торбинку, паперовий кульок чи спеціальну баночку для круп.

* Через якийсь час перевірте крупу: чи не змінила вона запах, чи не завелися в ній комахи. І якщо ви знайшли жучків або черв'ячків, крупу потрібно трохи підсушити в духовці, провітрити і висипати в чисту торбинку (а баночки — добре промити).

* Для профілактики в пакети чи баночки можна покласти кілька зубочків нечищеного часнику. Але це не звільняє вас від перевірки крупи надалі.

Надіслала Варвара ЛЕНОВА.

Запоріжжя.

Перлинна розкіш

■ **У СВІТІ ПРЕКРАСНОГО**

Перли виробляються неїстівними різновидами устриць. А сам дорогоцінний камінь — це результат накладання одного шару перламутру на інший. І чим товщий перламутр, тим перлина гарніша.

* Звичайно ж, натуральні перли відносяться до категорії найрідкісніших і найкоштовніших дорогоцінних каменів. Але є ще й культивовані. Основна відмінність між ними полягає в тому, що культивовані перлини збирають набагато раніше, ніж натуральні.

* Купуючи будь-які вироби з перлів, дізнайтеся в продавця, яким способом вони були вироблені.

* Якщо перли натуральні, продавець повинен надати вам довідку про ідентифікацію, складену солідною лабораторією.

* Натуральний камінь — не круглий, а трохи продовгуватий.

* Імітація перлів виготовляється зі скла або пластику. Круглі кульки кладуть у ємність із перемеленою риб'ячою лускою й лаком. Але відрізнити їх від справжніх вам допоможе тільки досвідчений фахівець.

* Придбавши перли, бережіть їх від висихання, частіше носіть та час від часу мийте в теплій мильній воді.

Надіслав Максим СМОЛЕНИЙ.

Дніпропетровськ.

Сторінку підготували Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА. Малюнки Олексія КУСТОВСЬКОГО

Редактор номера Іван ІЛЛЯШ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО**,
Анатолій **ГОРЛОВ**,
Сергій **ДЕМСЬКИЙ**,
Віталій **ЖЕЖЕРА**,
Іван **ІЛЛЯШ**,
Світлана **ПИСАРЕНКО**,
Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

‣ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
‣ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
‣ Рукописів не повертаємо.
‣ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
‣ При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(Р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.
Передплатна ціна на 2006 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць.
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.
Зам. 214

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.
Зам. 3737

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»